Czwartek, 23 Kwietnia (5 Maja) 1870 r. № 88. ROK SIÓDMY. № 88. Czwartek, 23 Kwietnia (5 Maja) 1870 r.

Prenumerata Miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy 4 „
„ 3 miesiące 2 „
„ 1 miesiąc — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy 5 „
„ 3 miesiące 2 „ 50 k.
„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—**Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

* O biegu choroby i zgonie Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksandra Aleksandrowicza, młodszego syna Cesarzewicza Następcy Tronu, *Goniec Urzędowy* donosi:

Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksander Aleksandrowicz przepędził noc dość zadawalniająco, a przebudzając się, po większej części był przytomny; lecz istotnych zmian w przebiegu choroby nie ma. Podpisano: *J. Schmidt, K. Rauchfus, H. Hirsch.* 19 kwietnia 1870 r.

U Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksandra Aleksandrowicza, w ciągu dnia wczorajszego i obecnej nocy wypocenie w mózgu tak szybko powiększyło się, że Jego Cesarska Wysokość znajduje się w najcięższym stanie. Podpisano: *J. Schmidt, K. Rauchfus, H. Hirsch.* 20 kwietnia 1870 r.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksander Aleksandrowicz zakończył życie 20-go kwietnia o godzinie $3^1/_4$ po południu.

Ordery. — Najjaśniejszy Pan, w dniu 17 kwietnia, raczył udzielić ordery: opiekunowi honorowemu członkowi rady opiekuńczej petersburgskiej, rzeczywistemu tajnemu radcy, Aleksandrowi *Potemkinowi*—św. Włodzimierza 1-ej klasy; senatorowi, opiekunowi honorowemu tejże rady, rzeczywistemu tajnemu radcy Michałowi *Szczerbininowi*, i opiekunowi honorowemu, członkowi rady opiekuńczej moskiewskiej, jenerałowi jazdy, Stefanowi *Perfilewowi* — brylantowe oznaki Cesarskiego orderu ś. Wielkiego Księcia Aleksandra Newskiego; towarzyszowi ministra skarbu, jenerał-adjutantowi, jenerał-lejtnantowi, senatorowi, Samuelowi *Grejgowi* — order Orła Białego; członkowi rady opiekuńczej zakładów powszechnej opieki w Petersburgu, tajnemu radcy Piotrowi *Buturlinowi*, i łowczemu dworu Cesarskiego, opiekunowi honorowemu, członkowi rady opiekuńczej petersburgskiej, Włodzimierzowi *Skariatinowi*—ordery św. Włodzimierza 2-ej klasy; kierującemu czynnościami IV wydziału przybocznej kancelarji Cesarskiej, tajnemu radcy baronowi Aleksandrowi *von Gojningen—Hüne*, i członkowi rady opiekuńczej zakładów powszechnej opieki w Petersburgu, tajnemu radcy, baronowi Aleksandrowi *Ikskulowi* - ordery św. Anny 1-ej klasy; urzędnikowi do szczególnych poleceń przy głównozarządzającym IV wydziałem przybocznej kancelarji Cesarskiej, rzeczywistemu radcy stanu, Teodorowi *Tibeau-Brignolowi*, i inspektorowi wydziału lekarskiego zakładów petersburgskich Cesarzowej Marji, rzeczywistemu radcy stanu, Leonowi *Frobenowi* — ordery św. Stanisława 1-ej klasy; członkom rady wojennej, jenerałom piechoty: *Żełtuchinowi* i prezesowi głównego komitetu wojskowo-kondyfikacyjnego, *Niepokojczyckiemu*—ordery św. Aleksandra Newskiego z brylantami; członkowi sądu głównego wojennego, jenerałowi piechoty *Rizenkampfowi*; szefowi żandarmów i głównemu naczelnikowi III wydziału własnej kancelarji Jego Cesarskiej Mości jenerał-adjutantowi *Szuwałowowi*; głównemu naczelnikowi zakładów wojskowo-naukowych, jenerał-adjutantowi, jenerał-lejtnantowi *Isakowowi;* dowodzącemu wojskami okręgu wojennego turkiestańskiego i jenerał-gubernatorowi turkiestańskiemu, jenerał-adjutantowi *von Kaufmanowi 1;* dowodzącemu wojskami okręgu wojennego wileńskiego i jenerał-gubernatorowi wileńskiemu, kowieńskiemu, grodzieńskiemu i mińskiemu, jenerał-adjutantowi *Potapowowi*, i naczelnikowi miejscowych wojsk okręgu wojennego petersburgskiego, jenerał-lejtnantowi *Szwebsowi*—ordery św. Aleksandra Newskiego; jenerał-lejtnantom: komendantowi petersburgskiemu, jenerał-adjutantowi *Annenkowowi;* prezesowi sądu wojenno-okręgowego odeskiego *Teternikowowi*; zostającemu przy ministrze wojny *Meńkowowi*; stałemu członkowi artylerji *Ferzmanowi;* naczelnikowi 28 dywizji piechoty *Brunnerowi;* członkowi głównego komitetu wojskowego *Wedemejerowi;* tajnym radcom: lejb-medykowi dworu Cesarskiego, członkowi honorowemu komitetu wojskowo-lekarskiego *Karelowi*; głównemu prokuratorowi wojskowemu, sekretarzowi stanu *Filosofowowi*; i zostającemu przy ministerstwie wojny *Piktorowowi*—ordery Orła Białego; jenerał-lejtnantom: członkowi komitetu wojskowo-naukowego głównego sztabu księciu *Golicynowi 6-u*—św. Włodzimierza 2 klasy z mieczami nad orderem; komendantowi nowogieorgiemu *Żukowskiemu*; naczelnikowi 35 dywizji piechoty *Rallowi*—św. Włodzimierza 2-ej klasy; jenerał-majorom: kierującemu III wydziałem własnej kancelarji Jego Cesarskiej Mości i naczelnikowi sztabu korpusu żandarmów, orszaku J. C. M. *Mezencowowi*—tenże order tejże klasy z mieczami nad orderem; naczelnikowi artylerji okręgu wojennego finlandzkiego jenerał-lejtnantowi *Bezakowi*—św. Anny 1-ej klasy z koroną Cesarską; jenerał-majorom: naczelnikowi sztabu inspektora bataljonu strzelców *Furuhelmowi*; dowodzącemu 4-tą dywizją jazdy, orszaku Cesarskiego *Manzejowi*—św. Anny z mieczami nad orderem; pomocnikowi naczelnika głównego sztabu jenerał-lejtnantowi *Meszczerinowowi*; urzędnikowi do szczególnych poleceń przy ministrze wojny *Aniczkowowi*; dyrektorowi 2-go moskiewskiego gimnazjum wojskowego *Mezencowowi* — św. Anny 1-ej

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

HRABINA DE CHALIS

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 45—87).

Za pierwszym razem, gdy doktór pozwolił mi wyjść na miasto, sam nie wiedząc gdzie się obrócić, po złożeniu wizyty obydwom moim świadkom—przyszła mi myśl zobaczyć raz jeszcze gwar tego modnego świata, w którym żyłem czas jakiś...

Pod wpływem tej myśli rozkazałem fiakrowi ażeby mię zawiózł do bulońskiego lasku.

Jakkolwiek było to już na końcu listopada, przecież pogoda była śliczna i powietrze nie zbyt zimne. Korzystając z tych ostatnich uśmiechów jesiennego słońca, mnóstwo osób przejeżdżało się w odkrytych powozach po „alei jeziora".

Znudzony powolną jazdą w szeregu tych wszystkich powozów — wysiadłem z fiakra w tem właśnie miejscu gdzie na pewnem wzniesieniu, pod rodzajem altany otwartej na wszystkie strony, choć nakrytej dachem, urządzone było schronienie dla konnych przed deszczem.

Ztamtąd to, usiadłszy na murawie, poglądałem na cały łańcuch powozów defilujących przedemną.

Czułem jakąś, jakby czysto mechaniczną przyjemność w takiej bezmyślnej kontemplacji, gdy nagle... zwrócił moją uwagę prześliczny pojazd odkryty, który tuż przedemną zatrzymał się prawie.

W tym powozie obitym bogato, zaprzężonym w przepyszne konie rasowe, z liberją upudrowaną arystokratycznie, siedziała sama jedna kobieta — a jakkolwiek i jej ubiór i wzięcie się, nacechowane były najzupełniejszą przyzwoitością i elegancją — przecież było w niej coś takiego co zdawało się ostrzegać wyraźnie że to nie jest „kobieta uczciwa."

Jakoż wszyscy przechodzący poglądali na nią jakby z wyjątkową ciekawością.

— Ach! Otóż i piękna Florencja! ozwał się jakiś głos tuż obok mnie prawie.

Imię to obudziło całą moją ciekawość. Szczegóły które kiedyś opowiedział mi był książę Tycjan o spotkaniu Florencji z hrabiną, miałem jeszcze w żywej pamięci.

Pomimo całego wstrętu jakiem mnie nabawiało samo wspomnienie o tem spotkaniu, chciałem jednak zobaczyć, czy zapał z jakim hrabina odzywała się wówczas o sławnej metresie, był usprawiedliwiony.

Tu muszę wyznać, że istotnie trudno, a może nawet niepodobna było znaleźć kobietę tak dziwnie, i tak tajemniczo piękną, jak była Florencja.

Postać miała śliczną, a jej eleganckie ułożenie przypominało sławną Rachel. Wśród twarzy bladej matowo lecz nie chorobliwie, świeciły jak djamenty czarne ogniste oczy, które miały wyraz niesłychanie namiętny i urągliwy razem. Włosy krucze, przepyszne zęby i jakaś tajemnicza harmonja rozpostarta w dumnym wyrazie twarzy — nadawały ogółowi fizjonomji tej „dziewczyny" jakąś cechę nienasyconej żądzy i ciągłego niepokoju, który przebijał się w jej spojrzeniach, w tchnieniu—w nozdrzach rozdętych lubieżnie...

Taką mi ukazała się przy bladym już blasku jesiennego słońca — kobieta którą cały Paryż znał, wielbił i... pogardzał razem.

Zostawałem jeszcze pod przykrem wrażeniem tego zjawiska, gdy wtem nagle, całe obadwa łańcuchy, wymijających się z dwóch przeciwnych stron, powozów—zatrzymały się zupełuie—a jakiś ruch niespokojny dał się widzieć pomiędzy strażą bulońskiego lasku z powodu iż dostrzeżono w oddali jeźdźców i pocztyljonów w liberji cesarskiej.

W tejże samej chwili Florencja poruszyła się w powozie i jej oczy zwróciły się na kobietę, siedzącą tak samo jak ona samotnie w odkrytej karecie, która właśnie jej powóz omijać miała.

Nie wiem dla czego lecz serce mi się ścisnęło boleśnie gdym poznał w tej kobiecie panią de Chalis.

Dwa mające się minąć powozy zatrzymały się tak że wielka dama i sławna metresa znajdowały się o dwa metry tylko od siebie.

Patrząc tak na nie, niepodobieństwem było uchronić się od zrobienia mimowolnego porównania.

Obiedwie odznaczały się równąż elegancją i równą dystynkcją twarzy — tylko że jedna z nich — blondynka z płcią różaną i niebieskiemi oczami, była jakby pięknością bierną odtwarzającą jakąś ni-

klasy; jenerał-majorom: z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Ejlerowi*, *Tatiszczewowi*, *Naryszkinowi*, *Jankowskiemu* i księciu *Wttgensztejnowi*; dyrektorowi Cesarskiego korpusu paziów *Buszenowi;* komendatowi cytadeli aleksandrowskiej warszawskiej *Zajcowowi*; kierującemu kancelarją sztabu okręgu wojennego warszawskiego *Prawiednikowowi;* intendantowi okręgu wojennego wileńskiego *Baszenowi*; pomocnikowi inspektora wojskowo-lekarskiego okręgu wojennego warszawskiego *Bielińskiemu*—ordery św. Włodzimierza 3-ej klasy; członkowi rady ministra skarbu, tajnemu radcy *Hirsowi*—Orła Białego; dyrektorowi wydziału dochodów stałych, tajnemu radcy *Domontowiczowi*—św. Włodzimierza 2-ej klasy; rzeczywistym radcom stanu: członkowi rady ministra skarbu *Pokrowskiemu*; kierującemu komisją umorzenia długów *Semenowowi*; głównemu naczelnikowi zakładów górniczych uralskich, inżynierowi górnictwa jenerał-majorowi *Jossa 2*—św. Anny 1-ej klasy; członkom rady ministra dóbr rządowych: jenerał-lejtnantowi *Norowowi* i tajnemu radcy *Millerowi*—ordery Orła Białego; dyrektorowi wydziału leśnictwa i inspektorowi korpusu leśniczych, tajnemu radcy *Łaszkarewowi*—św. Włodzimierza 2-ej klasy; kierującemu czasowym wydziałem urządzenia włościan rządowych, tajnemu radcy *Szulcowi*—św. Anny 1-ej klasy; rzeczywistym radcom stanu: zaliczonym do ministerstwa *Nikiforowowi* i *Lewdikowowi*; i członkowi komisji archeograficznej ministerstwa oświecenia publicznego, rzeczywistemu radcy stanu *Sawaitowowi*—św. Stanisława 1-ej klasy.

Podarunki. — Najjaśniejszy Pan, w d. 17 kwietnia raczył udzielić złote tabakiery z cyfrą Jego Cesarskiej Mości jenerał-lejtnantom: członkowi rady górnictwa i komitetu naukowego górniczego *Sawarskiemu-Bychowcowi*; dyrektorowi instytutu górnictwa, członkowi rady i komitetu naukowego górnictwa i akademikowi zwyczajnemu petersburgskiej akademji nauk *Helmernesowi*, i członkowi komitetu naukowego górniczego i zasłużonemu profesorowi Cesarskiego petersburgskiego uniwersytetu *Hofmanowi*. *(Gon. Urzęd.)*

Awanse. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z d. 17 kwietnia, posunięci zostali: z pułku gwardji ułanów Jego Cesarskiej Mości, z kornetów na poruczników: *Melik-Szach-Nazarow*, i rezerwowego szwadronu: przykomenderowany do 2-ej baterji artylerji konnej orenburgskiego wojska kozaków *Biżeicz*, z pozostawieniem przy tejże baterji, *Arcybaszew* i *Lubawski*; z pułku grodzieńskiego huzarów, z rotmistrzów na pułkowników: *baron von-der-Howen*, *Cwietkow* i *Głowacki*; ze sztab-rotmistrów na rotmistrzów: *Groten*, adjutant głównodowodzącego wojskami okręgu wojennego warszawskiego *Kuciński*, zostający przy misji we Florencji, zaliczony do sztabu jeneralnego *Astafiew*, — Kuciński z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach, a Astafiew przy tejże misji, oba z zaliczeniem do jazdy gwardji; hrabia *von-Salis-Cycers*, fligel-adjutant Jego Cesarskiej Mości *Gorainow*, z zachowaniem tytułu fligel-adjutanta, adjutant J. C. W. Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza baron *Ramsaj*, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków, i *Remer*; z poruczników na sztabs-rotmistrzów: zostający w akademji wojskowo-prawnej *Orlinski*, płatnik pułkowy *Golterman*, z pozostawieniem pierwszego w akademji, a ostatniego przy dotychczasowych obowiązkach, *Kanszyn*, *Niebolsyn* i z bataljonu rezerwowego *Cwietkow*; z kornetów na porczników: *Klewczal*, *Wolkenau*, *Pasenko*, *Wrangel*, baron *von-Rozen*, *Jazykow* i z szwadronu rezerwowego *Łodygin*; pułku wołyńskiego, z kapitana na pułkownika: *Gołubiew*; z sztabs-kapitanów na kapitanów: inspektor progimnazjum wojskowego elisawetgrodzkiego *Pyszenkow*, zostający przy 1-ej pawłowskiej szkole wojskowej *Usow*, i adjutant pułkowy *Czerniajew*,— pierwsi dwaj z zaliczeniem do piechoty gwardji i pozostawieniem przy tychże zakładach, a ostatni z uwolnieniem od dotychczasowych obowiązków; z porucznika na sztabs-kapitana *Meder* (Otton); z podporuczników na poruczników: *Krabbe*, *Scheneber*, *Treuter* i *Gonczarow*; z pułków grenadjerskich: keksholmskiego cesarza austrjackiego, z podporuczników na poruczników: przykomenderowany do 18- brygady artylerji *Seliwanow*, z pozostawieniem przy tejże brygadzie, *Karmin* i adjutant pułkowy *Iwanow* (Eugenjusz), z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach; petersburgskiego króla Fryderyka Wilhelma III, z sztabs-kapitanów na kapitanów: *Uszakow* i *Miaczkow* (Aleksander); z porucznika na sztabs-kapitana *Uspenski*; z podporuczników na poruczników: *Milius* i *Wraczyński* (Piotr); z carskosielskiego bataljonu strzelców gwardji: z kapitana na pułkownika, baron *Kaulbars*, z przeniesieniem do bataljonu strzelców gwardji Jego Cesarskiej Mości; ze sztabs-kapitana na kapitana *Platonow*; z porucznika na sztabs-kapitana *Iwanow*; z podporucznika na porucznika baron *von-Koten*. *(Rus. Inw.)*

Najwyżej zatwierdzona uchwała rady państwa, o zmianach ustanowionych opłat za prawo handlu i przemysłu. — Rada państwa, w połączonych wydziałach ekonomicznym i prawnym i na ogólnem posiedzeniu, roztrząsnąwszy przedstawienie ministra skarbu o niektórych zmianach postanowienia o opłatach za prawo handlu i przemysłu, uchwaliła: I. Niżej wyrażone artykuły Najwyżej zatwierdzonego w dniu 9 lutego 1865 r. postanowienia o opłatach za prawo handlu i przemysłu (art. 464 t. V zb. zr. dodat. z roku 1868) zmienić i uzupełnić jak następuje: Art. 6, zakłady gospodarskie wiejskie, jako to: olejarnia, tartaki, cegielnie i tym podobne, położone poza miastem, dla przerabiania materjałów gospodarstwa wiejskiego własnego lub miejscowego, skoro nie mają więcej nad 16 robotników i nie używają machin i przyrządów, poruszanych parą lub wodą, wolne są od opłat. *Uwaga.* Nieletni mający mniej od 15 lat wieku liczą się po dwóch za jednego dorosłego robotnika. Art. 7. Młyny wietrzne i wodne, a także poruszane przez motory parowe (lokomobile), znajdujące się zewnątrz miast, wolne są od opłat, skoro nie mają więcej nad cztery postawy. Art. 16. Za jednem świadectwem kupieckiem 1-ej gildji pozwala się utrzymywać nieograniczoną liczbę odpowiednich temu świadectwu zakładów handlowych i przemysłowych, przy uzyskaniu tylko na każdy z tych zakładów osobnego biletu, skoro zakład ten podług prawa nie jest wyłączony od poboru biletowego. Obok świadectwa kupieckiego 1-ej lub 2-ej gildji, należy brać za ustanowioną opłatę przynajmniej jeden bilet na zakład handlowy lub przemysłowy. Od tego obowiązku wyłączają się osoby, biorące świadectwo kupieckie: a) dla podjęcia się liwerunku, skoro takowy nie wymaga utrzymywania zakładów handlowych lub przemysłowych, i b) dla utrzymywania zakładów handlowych lub przemysłowych podług art. 9-go tego postanowienia wolnych od poboru biletowego. Za jednem świadectwem 2-ej gildji dozwala się utrzymywać taką ilość zakładów handlowych i przemysłowych, w tej liczbie i wyłączonych podług art. 9 od poboru biletowego, jaka odpowiada dziesięciu biletom, a za świadectwem na handel drobiazgowy — czterem biletom (licząc w tych razach patent na wyrabianie lub sprzedaż trunków, albo świadectwo akcyzne za bilet). Na tej zasadzie, za jednem świadectwem 2-ej gildji można otrzymać najwięcej dziesięć biletów, a za świadectwem na handel drobiazgowy — najwięcej cztery bilety za ustanowioną opłatę. Art. 20. *Uwaga 2.* Co do żydów poza obrębem wyznaczonym dla ich osiadłości, istnieją oddzielne przepisy. Uwaga ta rozciąga się także do art. 84 postanowienia. Art. 30. *Uwaga 2.* Utrzymujący robotników do różnych robót budowlanych i ziemnych, trwających nie cały rok, mogą brać świadectwa półroczne, przed 1 lipca, przy rozpoczęciu robót, z zastrzeżeniem, że moc tych świadectw kończy się z upływem 6 miesięcy. Art. 33. Za świadectwem 2-ej gildji służy prawo: *a)* prowadzenia w powiecie, na który wzięto świadectwo, cząstkowej sprzedaży towarów ruskich i zagranicznych w sklepach lub magazynach, także utrzymywania fabryk i zakładów rzemieślniczych, przyczem ilość zakładów handlowych i przemysłowych, za świadectwem 2-ej gildji, podług art. 16 odpowiadać ma ilości biletów, najwięcej dziesięciu, i *b)* prawo podejmowania liwerunków, dostaw i dzierżaw w sumie do 15,000 rs. każda. Art. 34. *Uwaga 2.* Do zakładów utrzymywanych za świadectwami i biletami 2-ej gildji, zaliczają się młyny parowe; wodne zaś i wietrzne, oraz wprowadzane czasowo w ruch przez motory ruchome parowe (lokomobile), zaliczają się do tych zakładów tylko w razie, jeżeli mają 5 lub więcej postawów. Art. 41. *Uwaga 3.* Znajdujące się w obrębie osad miejskich młyny wodne i wietrzne, także wprowadzane czasowo w ruch przez motory parowe ruchome, utrzymują się za świadectwem i biletami handlu drobiazgowego, skoro mają 3 lub 4 postawy, za świadectwami handlu drobiazgowego (bez biletu), jeżeli mają 2 postawy, a za świadectwami tego rodzaju z połowiczną opłatą, jeżeli mają 1 postaw. Art. 118. Jeżeli w sklepach, magazynach, winnych handlach i innych zakładach przemysłowych, wydane na nie bilety lub świadectwa (art. 41 i 46), także świadectwa znajdujących się w tych zakładach subjektów kupieckich, nie będą wywieszone na widoku, właściciel zakładu ulegnie karze w stosunku czwartej części opłaty skarbowej, za niewywieszony bilet lub świadectwo. II. Pozostawić ministrowi skarbu powyższe zmiany i uzupełnienia przepisów o opłatach za prawo trudnienia się handlem lub przemysłem, wprowadzić w wykonanie od 1 stycznia 1871 r. Na tej uchwale napisano: Jego Cesarska Mość zapadłą na ogólnem posiedzeniu rady państwa uchwałę, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać polecił. *(Zb. post.)*

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z kantorem pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 19 Kwietnia (1 Maja) roku b. włącznie, wydała książeczek nowych 63, na które, tudzież na dawniejsze w 400 wnioskach, złożono rub. sr. 10,116 kop. 81. Na żądanie 120 uczestników (prócz procentu rub. sr. 16 kop. 47 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rub. sreb. 4,748 kop. $73\frac{1}{2}$ i umorzyła książeczek 24; przeto uczestników 20,286, posiada kapitał rs. 756,923 kop. 31.

Zarząd wód mineralnych w Ciechocinku ma honor zawiadomić szanowną publiczność, iż tutejszy zakład kąpielny otworzony zostanie na użytek kuracyjny w dniu 11 (23) Maja r. b.

Zarząd wód mineralnych w Busku ma zaszczyt zawiadomić szanowną publiczność, że jak zwykle tak i w roku bieżącym, powszechnie znany zakład kąpielowy tutejszy

---

by łagodność niewieścią — gdy przeciwnie druga, z twarzą energiczną i błyskawicą czarnych oczu, nie starała się nawet ukrywać że jest uosobieniem zgrozy i piękności burzy!

Najciekawszym jednak był widok fizjonomji tych dwóch kobiet podczas gdy tak siedziały, jedna na przeciw drugiej, w obec świata.

Siedziały tak blisko a jednak cała przepaść zastrzeżeń towarzyskich rozdzielała ich od siebie!

Hrabina widocznie usiłowała być obojętną, lecz bladość śmiertelna okrywała jej lica, choć oczy miała ciągle w dół spuszczone.

Florencja przeciwnie, utkwiła błyszczący wzrok swój w twarzy hrabiny, jakby jakaś nadprzyrodzona siła nie pozwalała jej oderwać go z tamtąd.

Wszystko to nie trwało dłużej nad dwie minuty— lecz ileż burzy zawrzało przez ten czas w sercach tych dwóch kobiet, które znając się z sobą, tak dobrze, nie mogły przecież przyznać się do tego w obec świata!

Nagle, konie obydwóch powozów ruszyły z miejsca a w skutek tego równoczesnego ruchu, obiedwie kobiety pochyliły się mimowolnie...

Wyglądało to, jakby się pożegnały z sobą wzajemnym ukłonem...

LXI.

Nazajutrz, byłem na obiedzie u jednego z dwóch moich sekundantów. Mieszkał on w dzielnicy Pól Elizejskich przy ulicy *des Vignes*.

Byłem już zupełnie uleczony z otrzymanej w pojedynku rany.

Po ukończonym obiedzie rozprawiano o wszystkiem co tylko może zajmować ludzi młodych, lubiących życie i jego przyjemności.

Było nas ośmiu przy stole i wszyscy znaliśmy się bliżej lub dalej z sobą.

Rozumie się że wśród takiej rozmowy imię panny Florencji musiało być wymienione. Wszyscy ci młodzi ludzie znali ją, mniej więcej, i bywali w jej domu.

Dowiedziałem się od nich że sprzedaż ruchomości sławnej metresy już się skończyła, że ona następnie wyprowadziła się z swego pałacu przy alei Matignon lecz że zapomniała zupełnie o postanowieniu „zaślubienia ubogiego młodzieńca" i przesiedleniu się nad brzegi jeziora Como.

Moi współbiesiadnicy wpadłszy na tór rozmowy o Florencji, nie powściągali się zgoła i opowiedzieli tyle i tak okropnych ustępów z jej życia, że słuchając ich uczułem mimowolną przykrość. Już to z natury nie mogłem nigdy obojętnie słyszeć źle mówiących o kobiecie, jaką by ona nie była — widać że miałem wrodzoną już cześć dla niewiast.

O północy rozeszliśmy się z owego obiadu.

Przypominam sobie że powietrze wtedy oziębiło się bardzo—Nie chciałem przyjąć ofiarowanego mi miejsca w powozie jednego z współbiesiadników — wołałem bowiem przespacerować się piechotą.

Jakoż przeszedłem aleję pól Elizejskich aż do rogu ulicy de Berry. Tam zawahałem się przez chwilę, którędy iść dalej — wreszcie, machinalnie wszedłem na tę ulicę.

O czem wtedy myślałem? nie pamiętam — zdaje się że o hrabinie.

W każdym razie, szedłem jak człowiek zatopiony w marzeniach, albowiem w chwili gdy przechodziłem około bramy jakiegoś pałacu, położonego w środku ulicy, usłyszałem nagle gwałtowne nad uchem wołanie:

— Z drogi!

Zaledwie zdołałem usunąć się, gdy kareta dwuosobowa, pędząca z bulwaru Haussmanna, przebiegła lekko próg bramy, której obiedwie połowy zatrzasnęły się za nią natychmiast.

Stanąłem w miejscu, jak wryty!

Zdawało mi się bowiem iż poznałem karetę księcia Tycjana, a w niej siedzących księcia i... hrabinę.

Skoro mówię „że mi się zdawało" wyrażam się właściwie, gdyż po kilku chwilach rozwagi rzecz ta wydała mi się tak dalece nie podobną do prawdy iż przestałem w nią wierzyć. Oczywiście nie mogłem był poznać damy siedzącej w powozie, gdyż była odwrócona odemnie — więc tylko, po układzie włosów i sposobie trzymania się w powozie wziąłem ją za panią de Chalis. Co się tyczy mężczyzny... rzecz inna! Dostrzegłem wyraźnie iż był on szczupły i miał twarz bez zarostu... Przysiągłbym na to!

(d. c. n.)

z dniem 20 Maja (1 Czerwca) r. b. 1870 do użytku publicznego otwarty zostanie. Przybywający goście znajdą przy zakładzie kąpielowym wygodne i tanie mieszkanie, oraz w miejscu restaurację, cukiernię i piekarnię; spacery w pięknym parku i dobrą orkiestrową muzykę. Apteka miejscowa zaopatrzoną już została we wszystkie wody mineralne zagraniczne naturalne, a stacja telegraficzna od roku zeszłego w Busku urządzona, dla wygody kąpiącej się publiczności, ułatwi szybką korespondencję.

Warszawa

dnia 23 Kwietnia (5 Maja)

Dalsze szczegóły o spisku wykrytym w Paryżu w celu zamordowania cesarza Napoleona, widocznie uwydatniają dążenia dzienników republikańskich, które dla osłabienia wrażenia, jakie musiała sprawić wiadomość o tym spisku w całej Francji, chciały wmówić, że spisku na życie wcale nie było, a tylko zmyślono o nim wiadomość dla skłonienia mniej przychylnych rządowi do głosowania za uchwałą ludową. W prawdzie niektóre wieści o rozciągłości spisku były przesadzone. Tak osoba aresztowana przy wyścigach w lasku bulońskim, która według niektórych dzienników paryzkich miała zamordować cesarza, była po prostu obłąkaną, a dziwaczne jej postępowanie skłoniło czujną na wszystko policję, do jej aresztowania. Bomb napełnionych mięszaniną piorunującą także nie było 150, lecz tylko 21, jak się okazało z zeznań gisera, który w dobrej wierze odlewał je jako część welocipedów nowego wynalazku. Wprawdzie zamówiono u niego 150 sztuk takich bomb, ale świętowanie giserów nie pozwoliło mu wykonać tego obstalunku, i zdołał zrobić ich tylko 22; z nich jedna była próbowana, a 21 znaleziono w mieszkaniu Roussela. Jak silne i korzystne dla rządu zrobiła wrażenie wiadomość o tym spisku, uwydatnia się z żądania *Gazette de France*, organu legitymistów, aby odroczono na później głosowanie powszechne, ponieważ obecnie odbywałoby się pod wpływem uczucia zgrozy i oburzenia, i nie byłoby prawdziwym wyrazem usposobienia ludności. Rozumie się, że żądanie to nie może być uwzględnione. Tymczasem organa lewicy nie ustają wcale w swych usiłowaniach i zwróciły się teraz z namowami do armji, aby głosowała nieprzychylnie lub nie brała udziału w głosowaniu, w czem znalazły one poparcie ze strony Garibaldego, jak doniósł wczorajszy nasz telegram.

Według paryzkiego dziennika *Univers*, kardynał Antonelli nadesłał już do Paryża odpowiedź na ostatnią notę francuzką, a odpowiedź ta, nie wdając się w rozbiór kwestji rzuconych przez rząd francuzki, ogranicza się na oznajmieniu, że papież postanowił nie zakomunikować soborowi noty francuzkiej. Dalsze kroki rządu francuzkiego, koniecznie zostały wstrzymane do czasu ogłoszenia nieomylności papieża, a przynajmniej do ukończenia głosowania powszechnego we Francji. Mniemanie, że zrobione w Rzymie uwagi rządu francuzkiego mogły odstręczyć mu duchowieństwo, okazało się nieuzasadnionem, gdyż większość biskupów francuzkich, wynurzyła margr. de Banneville ubolewanie, iż nie może obecnie pośród swych djecezij dać cesarzowi dowodu swego przywiązania, i wierności i prosiła o pozwolenie złożenia swych głosów w ambasadzie francuzkiej w Rzymie.

Włoskiej izbie deputowanych mają być wkrótce złożone akta dotyczące morderstwa jeńców z pod Maratonu. Włoska izba i prasa bardzo oględnie dotąd postępowały w tej sprawie, pomnąc o pladze rozbójnictwa w swym kraju; wszelako plaga ta staje się coraz mniej groźną, gdyż według oświadczenia prezesa gabinetu, obecnie w Kalabrji jest 45 rozbójniktw we wszystkich bandach razem.

Fenianizm w Irlandji coraz bardziej podnosi głowę; podobno wyznaczony jest dzień ogólnego powstania, pod Skibbereen znaleziono znaczne zapasy przygotowanej broni, a amerykańscy przewódcy fenienów, już odpłynęli z Ameryki z zamiarem przedostania się do Irlandji.—Tymczasem dla uspokojenia wzburzenia wywołanego w ludności katolickiej Anglji a szczególniej Irlandji przez wniosek p. Newdegate w przedmiocie śledztwa o klasztorach, izba gmin znaczną większością wniosek ten odrzuciła, a przyjęła wniosek p. Gladstone, aby komitet izby przejrzał prawo o klasztorach i ich majątkach.

W washingtońskiej izbie reprezentantów znów podniesiona została kwestja statku *Alabama*, i wniosek aby prezydent starał się uzyskać wynagrodzenie strat zrządzonych przez ten statek, przekazany został większością głosów do komitetu spraw zagranicznych.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Rzym, *4 maja (22 kwietnia)*. Na soborze przy ogólnem głosowaniu nad szematem małego katechizmu, niemieccy i węgierscy biskupi złożyli przeciwne głosy, życząc sobie utrzymania katechizmu Canisiusa.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 2 maja (20 kwietnia). Wiener Abendpost* donisi, że arcyksiężniczka Gizela zachorowała na odrę. Tak sposób wysypki, jak również towarzyszące jej symptomata kataralne i umiarkowana gorączka, dają nadzieję na regularny przebieg choroby. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 3 maja (21 kwietnia).* Do *Telegraph. Correspondenz Büreau* donoszą z Bukaresztu, że inspektor jeneralny dróg żelaznych rumuńskich, były minister robót publicznych Donizzi, któremu powierzono inspekcję kolei budowanych przez Dra Stroussberga, złożył obecnie sprawozdanie. Z takowego okazuje się, że wrażenie ogólne z obejrzenia robót, zwłaszcza co do postępu budowy, jest bardzo pomyślne. P. Donizzi odbył inspekcję następujących linij: Bukareszt-Plojesti, Buzeo-Braiła-Galacz, Tekutsz-Bakao-Roman i Tekutsz-Berla. (*Tamże.*)

* *Praga, 28 (16) kwietnia.* Sladkowski przełożył na naradzie klubu stronnictwa młodoczeskiego, że cesarz nie uzna nigdy „prawa państwowego czeskiego"; należy przeto żądać tego jedynie, co jest możebne do osiągnięcia. (*Cor. Bür.*)

* *Zagrzeb, 28 (16) kwietnia.* Przed odczytaniem prawa o podatku konsumcyjnym od wina i mięsa, 17 deputowanych założyło protest i opuściło salę posiedzeń sejmu. W ten sposób sejm stał się niezdolnym do stanowienia uchwał. (*Tamże*).

* *Paryż, 2 maja (20 kwietnia). Journal officiel* donosi, że wykryto gisera, który odlał bomby skonfiskowane. Nie wiedział on o celu, na jaki bomby te przeznaczały się. Obstalowane zostały one 14-go kwietnia przez indywiduum, które podług opisu, zdaje się być aresztowanym rownież Roussel'em, i które zapewniało, że mają to być piasty do welocypedów. Giser dostarczył 22 bomby; jedna z nich wypróbowaną została i niszczące jej działanie miało zadowolnić w wysokim stopniu sprzysiężonych. Znaleziono u Roussel'a 21 bomb. (*Tamże*).

* *Paryż, 3 maja (21 kwietnia). Journal officiel* ogłasza depeszę margrabiego de Banneville, datowaną z Rzymu 28-go kwietnia i zawiadamiającą ministra spraw zagranicznych, że większa część bawiących w Rzymie biskupów francuzkich, wynurzyła ubolewanie z powodu niemożności wzięcia udziału w głosowaniu powszechnem. Biskupi oświadczają, że byliby szczęśliwymi, gdyby mogli dać wśród ludności swych djecezij przykład zaufania i przychylności. Powodowani życzeniem złożenia przynajmniej świadectwa o uczuciach, które ich ożywiają, zapytują oni, czy głosy tak ich, jak i duchowieństwa towarzyszącego im, nie mogłyby być przyjęte w Rzymie przez ambasadę. (*Tamże*).

* *Florencja, 1 maja (19 kwietnia). Diritto* i *Riforma* donoszą, że wczoraj odbyło się zgromadzenie deputowanych z prowincij południowych w celu porozumienia się, jak postąpić mają z projektami kolei żelaznych przedstawionemi izbie. Zamianowaną została komisja do zbadania kwestji i złożenia sprawozdania na przyszłem zgromadzeniu. (*Cor. H. B.*)

* *Florencja, 2 maja (20 kwietnia).* Pogłoska o powiększeniu podatku od renty o 15% jest mylną. Komisja finansowa zaproponować ma tylko 13%. (*Tamże.*)

* *Florencja, 2 maja (20) kwietnia.* Na dzisiejszem pesiedzeniu izby deputowanych, Chiave złożył sprawozdanie komisji finansowej. Rozprawy nad projektami do praw finansowych mieć będą miejsce prawdopodobnie pomiędzy 15 i 20 maja. Minister spraw zagranicznych Visconti Venosta potwierdził wiadomość o zamordowaniu konsula włoskiego w Buenos Ayres, i nadmienił, że śledztwo wyprowadzone co do postępowania tego konsula wykazało, że wszelkie obwinienia skierowane przeciw niemu są potwarcze. Minister zgodził się następnie na złożenie dokumentów dotyczących tak tej sprawy, jak i maratońskiej. Prezes ministrów Lanza, odpowiadając na interpelację, oświadczył, że bandytyzm w Kalabrji zmniejsza się. Znajdujące się tam bandy liczą ogółem 45 głów. (*Wolffs T. B.*)).

* *Florencja, 3 maja (21 kwietnia).* Sprawozdanie komisji finansowej oświadcza się za przyjęciem propozycij ministra Sella z niektóremi zmianami nieznacznemi. Komisja zgadza się także na konwencję bankową z niektóremi zmianami, i udziela ministerstwu upoważnienie do sprzedania renty za 80 miljonów. Zapewniają, że minister wojny zredukuje budżet swego wydziału o 14 miljonów, bez naruszenia atoli organizacji armji. (*Tamże.*)

* *Medjolan, 30 (18) kwietnia.* Arcybiskup tutejszy oświadczył się w soborze na korzyść nieomylności kościoła, lecz stanowczo przeciw nieomylności osobistej. Arcybiskup turyński, oraz biskupi z Ivrea, Biella i Pignerolo podzielają ten sposób zapatrywania się. (*Cor. Bür.*)

* *Madryt, 28 (16) kwietnia. Epoca* podaje „ze źródła wiarogodnego" wiadomość, że księciem, którego terazniejszy rząd hiszpański chce wynieść na swój tron, jest jeden z Hohenzollernów, lecz że cesarz Napoleon, zawiadomiony o tem, zaprosił do siebie posła hiszpańskiego p. Olozaga i przełożył mu o niestosowności tego projektu, na urzeczywistnienie którego nie zezwoli on nigdy; Francja nie cofnęłaby się nawet przed groźbą wielkiej wojny z Prusami; jednocześnie cesarz francuzów polecił p. Mercier'owi, ażeby nie ukrywał przed rządem hiszpańskim tych nieuniknionych skutków, zanim jeszcze postawiony będzie w kortezach wniosek w tym względzie. (*Cor. Bür.*)

* *Kopenhaga, 27 (15) kwietnia.* Na wczorajszem posiedzeniu folksthingu, prezes zakomunikował z polecenia rządu też same wyjaśnienia w przedmiocie nieratyfikowania traktatu sprzedaży, zawartego pomiędzy Danją i Stanami Zjednoczonemi, oraz w przedmiocie wyjścia z gabinetu p. Raaslöffa, ministra wojny, które złożone już były poprzednio w landsthingu.—Rząd wyda proklamację do mieszkańców posiadłości duńskich w Indjach zachodnich. (*T. N.*)

* *Konstantynopol, 30 (18) kwietnia.* Pod Binekderea (w jenerał-gubernatorstwie bagdackiem) stoczon została bitwa pomiędzy wojskami tureckiemi i jednem z plemion irańskich koczujących i trudniących się rabunkiem. Walka trwała przeszło trzy godziny. Wojska tureckie odniosły zwycięztwo, przeciwnicy zaś stracili 10 ludzi w zabitych i 15 w ranionych. Koło Bagdadu uwijają się także pokolenia perskie, które przedsiębiorą rabunki. (*T. N.*)

* *Londyn, 2 maja (20 kwietnia).* Na dzisiejszem posiedzeniu izby gmin, podsekretarz stanu Otway zakomunikował wiadomość, że Porta zaprotestowała przed ministerstwem spraw zagranicznych przeciw nowej pożyczce egipskiej. Nadmienił on atoli, że rząd turecki nie zamierza bynajmniej użyć względem kapitalistów służącego mu prawa mięszania się. (*Wolffs T. B.*)

* *Londyn, 2 maja (20 kwietnia). Morning Post* w przedmiocie sprzysiężenia na życie cesarza Napoleona podaje następujące uwagi: „Obowiązkiem naszym jest wynurzyć oburzenie Anglji za nadużywanie prawa gościnności. Niepodobna znosić dłużej ciągłej takiej obrazy. Jeżeli warunki, jakim poddać się mają zbiedzy polityczni, źle są przez nich rozumiane, należałoby je określić w sposób stanowczy". *Standard* wątpi, ażeby członkowie angielscy należący do dyrekcji stowarzyszenia międzynarodowego, mieli wiadomość o sprzysiężeniu. Dodaje

on, że prawo angielskie jest dość silnem dla ukarania sprawców po ich odkryciu. Opinja publiczna uczyniła znaczny postęp od 1858 r., i sąd przysięgłych w Anglji nie traktowałby dziś zbrodni politycznych z tą samą nierozsądną pobłażliwością, jak to czynił podówczas. (*Cor. H. B.*)

* *Londyn, 3 maja (21 kwietnia)*. W izbie gmin, wniosek Newdegate'a w przedmiocie wyprowadzenia śledztwa co do klasztorów, odrzucony został 27 głosami przeciw 106, lecz za to wniosek Gladstone'a, podług którego komisja ma jedynie zbadać prawo w przedmiocie klasztorów i ich mienia, został przyjęty 248 głosami przeciw 57. (*Tamże.*)

* *Dublin, 1 maja (19 kwietnia)*. Rozchodzą się niepewne pogłoski, według których oznaczony ma być już dzień, w którym fenieni mają chwycić za broń. Pod Skibbereen odkryć miano pewną ilość broni i amunicji. Dodają, że kilku dowódców feniańskich odjechało z Ameryki do Anglji. (*Cor. H. B.*)

* *Dublin, 2 maja (20 kwietnia)*. Kardynał Cullen odjechał do Rzymu. Przed swoim odjazdem wystosował on do duchowieństwa list, w którym napomina je, ażeby popierało obecne ministerstwo. (*Tamże.*)

* *Waszyngton, 2 maja (20 kwietnia)*. Na dzisiejszem posiedzeniu izby reprezentantów, deputowany Calmins, należący do stronnictwa republikańskiego, podniósł znowu kwestję statku *Alabama*, postawił bowiem rezolucję, ażeby prezydent dołożył starań w celu zapewnienia wynagrodzenia za szkody spowodowane parostatkiem pomienionym. Wniosek za przejściem do porządku dziennego został odrzucony, rezolucję zaś odesłano do komisji do spraw zagranicznych. (*Wolffs T. B.*)

---

* (Sprostowanie). W Nr. 78-m naszego dziennika z d. 8 (20) kwietnia w liście osób, które otrzymały stopnie magistrów, lekarzy i t. d. byłej szkoły głównej warszawskiej, w nazwiskach osób które otrzymały stopień magistra prawa i administracji (kol. 3-a szp. 1) zaszła pomyłka, mianowicie w wierszach 10-ym i 9-ym, od dołu wydrukowano: „Rypiński Walery," zamiast: „*Ryfiński* Walery."

* (**Kurjerek**). Ogród saski w tym roku stał się przedmiotem nieustannej pieczy ze strony sprawozdawców pism tutejszych. Obecnie jeden z nich, radzi komitetowi wybranemu do urządzenia corocznej loterji fantowej, ażeby zabawę tę połączyć z maskaradą, któraby przypominała podobne maskarady w Rzymie i Wenecji — drugi znów proponuje zaprowadzenie tam przenośnych teatrzyków z marjonetkami dla dzieci, w którychby rosądny poliszynel dawał małym słuchaczom swoim zdrowe rady i drobne podarki dla umocnienia ich w cnocie.

Obiedwie te rady czy propozycje są dobre i mogłyby przynieść rzeczywiste i nie małe korzyści— pierwsza materjalną dla ubogich i dla... magazynów mód, w których się szyją domina lub kostjumy —druga moralną, obudzając w młodziuchnych spektatorach i pojęcia wczesne i dobroczynne współzawodnictwo.

Idzie więc tylko o to, czy obiedwie te rady wykonać się praktycznie dadzą?

Co do maskarady letniej, nie wątpimy o jej powodzeniu — wprawdzie będzie ona kosztowną bardzo dla kieszeni niezamaskowanych mężów i ojców pełnej lub pół krwi... a może i ryzykowna nieco dla domin mogących się zabłąkać w wielkim i ruchomym tłumie... lecz, że koszta i bez maskarady byłyby prawie równe na zwykłe toalety spacerowe a ryzyko pod maską za nic się nie liczy... przeto głosujemy stanowczo za urządzeniem letniej maskarady.

Co do przenośnych teatrów marjonetek—rzecz inna! Tu bowiem wszystko zależy od „Kolportera". Musi on posiadać nietylko chęć zarobienia pieniędzy, lecz wiele i to bardzo wiele sprytu, a i ukształcenia szczyptę niemałą! W takim teatrzyku, poliszynel nie może śpiewać niedorzecznych kolend ani powtarzać najgłupszych w świecie bredni, jakie słyszymy w tak zwanych szopkach karnawałowych, które są czasami reprezentantkami teatrów marjonetek w Warszawie. Tam, począwszy od samego języka, który poprawnym być koniecznie powinien, aby nie psuł wymowy dzieciom, każda figurka musi przemawiać rozsądnie ażeby uczyć, i dowcipnym ażeby bawić dziecinnych spektatorów. We Francji, Anglji i Włoszech, takie teatrzyki istnieją w wielkiej liczbie, ale tam mają już one swoje tradycje. Stan poliszynela bywa dziedzicznym często, słowem, tam jest już rutyna, dozwalająca coraz bardziej i coraz swobodniej rozwijać się widowiskom podobnego rodzaju. U nas wszytko to jest dopiero w zawiązku.

W każdym razie, nie odpychamy rzuconej w dobrym zamiarze myśli i przyjmiemy ją chętnie, jeżeli praktycznie zrealizować da się.

Tymczasem, gdy o ogrodzie Saskim tak piszą i mówią—teatr letni buduje się w nim z pośpiechem i zapewne na zapowiedziany termin stanie gotowy na przyjęcie rozciekawionych i niezawodnie tłumnych gości.

— W teatrze, oprócz opery „Bal maskowy," która niebawem już przedstawioną będzie przez artystów miejscowych, zamierzają także wznowić „Pustynię" Dawida. Zdaje się również, że myślą i o wykonaniu sławnej „Afrykanki" Meyerbeera, gdyż przetłomaczył jej tekst i podłożył go pod muzykę p. Leon Sygietyński.

— Zapowiedziane przedstawienie amatorskie, w resursie kupieckiej, na dochód niezamożnych studentów uniwersytetu Cesarskiego w Warszawie, odbędzie się w sobotę, dnia 25 kwietnia (7 maja) o godzinie wpół do ósmej wieczorem.

— Program koncertu, który bracia Wieniawscy z udziałem pani Modrzejewskiej, dadzą w przyszłą niedzielę na redutowej sali, jest następujący: Część 1-sza: Trio na fortepjan, skrzypce i wiolonczelę F. Schuberta, Op. 99 in b. wykonają pp. Henryk i Józef Wieniawscy i Goebelt. „Nad potokiem," Deotymy, wypowie pani Helena Modrzejewska. a) Pieśń bez słów, J. Wieniawskiego; b) Preludjum (E. moll), Mendelsohn'a; c) Polonez (op. 22) Chopin'a, wykona p. Józef Wieniawski; „Il Pirata," fantazja na skrzypce H. Ernsta, wykona p. Henryk Wieniawski. Część 2-ga. „Andante con variazioni e finale," L. von Beethoven'a, wykonają bracia Wieniawscy; „Pogadanka," K. Ujejskiego, wypowie pani Modrzejewska; a) Legenda i b) Polonez, utworu p. Henryka Wieniawskiego, wykona autor; Variations caprices, Thalberga, z opery „Napój miłosny," wykona p. Józef Wieniawski; Duet z tematów Moniuszki i Werstowskiego, utworu braci Wieniawskich, wykonają koncertanci.

— P. Królikowski po dwóch świetnych wystąpieniach na scenie Lwowskiej — obrał sobie na trzeci debiut gościnny rolę w dramacie „Didier", nieznanym na tutejszej scenie.

— W Lublinie w dniu 27-m z. m. odbył się koncert na dochód ubogich, a w dniu 1 maja dano tam z powodzeniem maskaradę w takimże samym celu.

— W ciągu zeszłego miesiąca kwietnia, w teatrze wielkim dano 23 przedstawień, na których znajdowało się osób 16,849. Największa liczba widzów gromadziła się na reprezentacje dram, albowiem na 6-u takich reprezentacjach znajdowało się około 5,000 osób.

— W najnowszym zeszycie Bibljoteki warszawskiej znajdują się dwa niepospolite artykuły. „Głosy duchów" rodzaj fantazji filozoficznej prozą, przez p. Ed. Stawiskiego i drugi akt dramatu wierszem napisanego przez Deotymę p. t. „Wanda i Rytygier". Uważamy z przyjemnością że redakcja Bibljoteki warszawskiej od niejakiegoś czasu wzmocniła się i podniosła bardzo.

— Onegdaj odbyły się wybory członków banku handlowego, w skutek których obrani zostali: prezesam hr. Józef Zamojski, pierwszym wice prezesem Juljan Wertheim, drugim mecenas Wrotnowski. Do zarządu banku przeznaczono z wyborów: Juljana Wertheim, Jakóba Natansona i Henryka Toeplitza—zastępcami zaś ich obrano: Stanisława Kronenberga, Henryka Natansona i Juljana Simmlera.

— Od dnia onegdajszego rozpoczęła się sprzedaż przez licytację kosztowności zastawionych w lombardzie bankowym. Wolno jednakże teraz jeszcze, z licytacyjnego stołu, wykupywać zastawione przedmioty.

— Cesarz Napoleon III zwiedzał niedawno incognito jakąś sławną fabrykę powozów.

Jeden z czeladzi miejscowej, korsykanin rodem, zbliżył się do cesarza i w wyrazach pełnej uszanowania poufałości oświadczył mu że są kuzynami, albowiem na początku ośmnastego wieku, jeden z Bonapartych zaślubił był jego prababkę.

Cesarz wysłuchawszy uprzejmie opowiadania, rzekł z uśmiechem.

„Mój kuzynie... ponieważ wiesz że znajduję się tu incognito... uczyń i ty podobnież".

— W dniu onegdajszym Emilja Kamińska, żona urzędnika z St. Petersburga przybyła, znajdując się w odwiedzinach u swej krewnej w domu pod Nr. 724, nagle zmarła.

— W cyrkule Łazienkowskim, Ernestyna Walc, lat 19 wieku licząca, córka wyrobnicy, w domu pod Nr. 1593 zamieszkała, przed czterma dniami wypisana ze szpitala ewangelickiego, także nagle zmarła. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono kogo wypada.

— W cyrkule Zamkowym, Wojciech Golarski, dorożkarz Nr. 275, na ulicy Koziej, najechał na przechodzącą Nechę Fajfer, zrządziwszy jej nieszkodliwe obrażenia. Fajfer odesłana do szpitala starozakonnych, a dorożkarza przyaresztowano.

* (Pogoda). Zimno ciągle powiększa się i dziś rano było tylko 4 stopnie ciepła, które i w ciągu dnia nie przewyższa 11 stopni. W poniedziałek 20 kwietnia (2 maja) u nas w Warszawie było + 7,2°, w St. - Petersburgu + 3,4°, w Moskwie + 4,8°, w Kijowie + 9,6°, w Odesie + 8°, w Stawropolu + 9,6°; zaś w niedzielę 19 kwietnia (1 maja) było: w Konstantynopolu + 15,2°, w Paryżu + 8°, w Rzymie + 9,6°, w Sewastopolu + 14,4°, w Civita-Vecchia + 12,8°.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1	kop.	23	*dziś* rs. 1	kop.	23.
Za frank	„ —	„	33	„ —	„	33.
Za złoty reń.	„ —	„	66 1/2	„ —	„	66 1/2.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (Komisja do roztrząśnięcia ustawy gimnazjalnej). Wiadomo, że dla roztrząśnięcia obowiązującej na teraz ustawy z roku 1864 dla gimnazjów i progimnazjów, złożony był w ministerstwie wychowania publicznego zbiór uwag na tę ustawę, zażądanych od kuratorów okręgów naukowych. Ostatnich dni marca r. b., minister wychowania publicznego wyjednał Najwyższe zezwolenie na ustanowienie osobnej komisji, która zostawać ma pod prezydencją jenerał-adjutanta hr. Strogonowa i składa się z trzech członków rady państwa i z ministra wychowania publicznego. Komisji tej powierzone zostało ostateczne roztrząśnięcie wszystkich posiadanych danych i projektów dotyczących ustawy gimnazjalnej. *Mosk. Wied.* donoszą, że komisja ta miała otworzyć swe posiedzenia zaraz po przewodniej niedzieli.

* (Słowiański komitet dobroczynności). Podług gazety *Gołos*, na posiedzeniu petersburgskiego oddziału słowiańskiego komitetu dobroczynności, odbytem 29 go marca, pod prezydencją A. F. Hilferdinga, odczytaną została między innemi wiadomość o pewnym młodym haliczaninie, studencie, który sposobiąc się na nauczyciela języka ruskiego w krajach słowiańskich, życzy sobie, dla wydoskonalenia się w języku ruskim potocznym, przepędzić przyszłe wakacje wśród jednej z rodzin ruskich w Warszawie. Postanowiono: zasięgnąć w tym względzie przedewszystkiem zdanie rektora uniwersytetu warszawskiego, p. A. Ławrowskiego, jako członka komitetu.

* (Kongres statystyczny międzynarodowy). *Sudeb. Wiest.* donosi ze źródła wiarogodnego, że udzielone zostało upoważnienie na zgromadzenie się w Petersburgu kongresu statystycznego międzynarodowego. Ze względu na to, komitet statystyczny centralny, na posiedzeniu z 20 go kwietnia, postanowił urządzić zjazd sekretarzy naszych komitetów statystycznych gubernjalnych. Zjazd ten ma mieć cel podwójny: z jednej strony—roztrząśnięcie tego materjału, który może być zakomunikowany przez komitety kongresowi, z drugiej zaś strony— bliższe obznajmienie się tych komitetów z czynnościami spisu ludności w Petersburgu, dla tego, ażeby takiż spis ludności mógł być dokonany jednostajnie we wszystkich miastach gubernjalnych, i wedle możności, we wszystkich także miastach powiatowych Rosji.

* (Wystawa fabryczna). *Birż. Wied.* donoszą, że w gmachu wystawy fabrycznej w Petersburgu wszystko już prawie zostało ukończone i że wystawcy przystąpili do ustawiania swoich wyrobów. Mnóstwo przedmiotów znajduje się już we wszystkich oddziałach. Szczególną uwagę zwraca na siebie oddział fabryki putiłowskiej relsów, oraz bardzo piękne udrapowanie (zdobiące samo wejście) oddziału luster Ekberta. W pokojach cesarskich roboty zbliżają się do końca. Ministerstwo wojny postarało się o wystawienie swoich skarbów, pomiędzy któremi dają się widzieć w rozmaitych punktach ogromne działa. W oddziale tym specjalności znajdą wiele rzeczy interesujących pod względem nawet naukowym. Tuż przy ministerstwie wojny umieszczony został oddział fotografji, litografji, wydawnictw i pomocy naukowych. Szczególny interes przedstawia wystawa pomocy naukowych, urządzona przez komitet szerzenia oświaty pomiędzy ludem, w tej zaś liczbie wzory ławek dla szkół ludowych wiejskich, które to ławki zasługują na uwagę pod tym względem, że są one bez wszelkich komplikacji i mogą być używane z pożytkiem w każdej wsi,

przyczem odpowiadają także warunkom pedagogicznym. Ławki te urządzone są w ten sposób, że uczniowie muszą siedzieć prosto, nie garbiąc się (warunek ważny pod względem hygjenicznym), nogi zaś mają oparcie i nie wiszą w powietrzu. Ławki te zrobione zostały podług rysunków znanego naszego pedagoga, p. Paulsona. Na wystawie znajdować się będzie przeszło 200 książek, zatwierdzonych przez komitet szerzenia oświaty pomiędzy ludem (dla kształcenia ludności wiejskiej), z oznaczeniem na każdej książce ceny, począwszy od 1 kop. do 1 rsr.; tamże wystawione będą mapy jeograficzne, po cenie począwszy od 10 kop. Dalej zasługują na uwagę rozmaite przyrządy do rachunków, wynalazku p. Nomańskiego; jeden z tych przyrządów zaszczycony został na wystawie powszechnej w Londynie listem pochwalnym. Przy pomocy tego przyrządu, można nauczyć bardzo prędko czterech działań arytmetycznych; można się także nauczyć na nim ułamków. Dzięki alfabetowi ruchomemu, będącemu pomysłem p. Nomańskiego, nauczyć można w krótkim czasie czytać całą masę ludzi. Tablica, na której dzieci mogą uczyć się pisać i czytać, urządzona została bardzo praktycznie po obu stronach i kosztuje tylko 5 rs. Podług gazety pomienionej, nie ulega już wątpliwości, że za dwa lub trzy dni, wystawa urządzona będzie zadowalniająco o tyle, że można będzie spodziewać się zwiedzenia jej przez Najjaśniejszego Pana przed wyjazdem Jego Cesarskiej Mości, jak powiadają, 23 kwietnia (5 maja).

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Lwów, 30 kwietnia.

U nas do czasu zawieszono spór nad kwestją, kto ma zostać namiestnikiem, za to też z tem większą zaciętością uderzają tutejsze organa prasy jeden na drugiego w sprawie okólnika p. Grocholskiego do prezesów rad powiatowych, którego celem przeprowadzenie spodziewanych wyborów po myśli stronnictwa prezesa koła polskiego w Wiedniu.

Piszą mi z Przemyśla, że komisja śledcza wyprawiona ztąd z ramienia rady, aby sprawdzić denuncjacje na profesorów ruskich gimnazjum przemyskiego, jakoby popierali szerzącą się między młodzieżą tego gimnazjum „propagandę moskiewską”, wywiązała się z poruczonego jej obowiązku.

Z protokółów przeprowadzonych przez tych panów z młodzieżą szkolną, wyziera co wiersz nikczemna denuncjacja polaków na rusinów i odwrotnie rusinów na polaków, co może dać niezbite świadectwo o takcie pedagogicznym i o moralności ludzi, którym powierzono kierunek wychowania publicznego młodzi galicyjskiej.

Przedmiotem powszechnego we Lwowie zajęcia jest obecnie p. Jan Królikowski. Występował już w „Kupcu weneckim” w roli Schyloka, jutro wystąpi w Narcyzie. Nasi artyści dość smutno przedstawiają się w obec gry artysty dramatycznego z Warszawy. Ale prawda, to Królikowski.

P. Kirchmayer ma wyjść z ukrycia i bronić się na wolnej stopie za złożeniem kaucji 100,000 złr.; a podobno i bez kaucji, dzięki względności wierzycieli.

H.

Austrja.

* (Sejmy i rada państwa). *General Correspondenz* zaprzecza wiadomości podanej przez niektóre dzienniki, które utrzymywały, że rząd postanowił nie rozwiązywać sejmów i izby deputowanych rady państwa. Przeciwnie, rozwiązanie izby deputowanych jest rzeczą postanowioną, rozwiązanie zaś sejmów zostanie zadecydowane wkrótce. Zwołanie izby deputowanych, wyszłej z nowych wyborów, ma nastąpić w sierpniu, i zgromadzenie to przystąpi przedewszystkiem do wyboru członków delegacji. (*Jour. de St. Petersb.*)

* (Kwestja obsadzenia namiestnictw). *Dziennik Lwowski* ogłosił telegram z Wiednia, w którym powiedziano, że rząd zamierza postawić swych stronników na czele zarządów we wszystkich krajach koronnych; w ten sposób, dotychczasowy zastępca namiestnika galicyjskiego, p. Possinger, ma być mianowany wkrótce namiestnikiem Galicji. (*Jour. de St. Pet.*).

* (P. Palacki). Z Pragi donoszą pod datą 25-go kwietnia, że p. Palacki przybył do tego miasta. Członkowie klubu „Ul” chcieli wyprawić mu owację, lecz policja zabroniła wszelkiej demonstracji tego rodzaju. (*Jour. de St. Pet.*)

*(Równouprawnienie języków w sądzie). Minister sprawiedliwości zaprowadził zmianę w przepisach sądu wyższego w Pradze, postanowił bowiem, że rozprawy sądowe będą mogły odbywać się odtąd w każdym z języków używanych w Austrji. (*Jour. de St. Pet.*)

Francja.

* (Kwestja głosowania powszechnego). Wykryte obecnie sprzysiężenie, które zaprząta cały Paryż i które przyczyni się do pomyślnego dla rządu rezultatu głosowania powszechnego, jest niedogodne nie tylko dla stronnictwa radykalnego, lecz także dla tych pism, które występują przeciw temu głosowaniu. Organ legitymistyczny, *Gazette de France*, robi propozycję, ażeby ze względu na wzburzenie umysłów, które opanowało obecnie ludnością i które przeszkadza spokojnemu sądowi politycznemu, głosowanie powszechne zostało odroczone. Propozycja ta nie ma żadnego innego znaczenia, oprócz wykazania kłopotu, jaki panuje teraz w obozie opozycyjnym na skutek nowego zwrotu rzeczy. Tymczasem zuchwalstwo przeciwników głosowania powszechnego zwiększa się wraz z przeszkodami, na jakie oni natrafiają. Zwracają oni obecnie swą agitację głównie do armji. *Siècle* ogłosił manifest komitetu lewicy do armji, w którym taż zachęcana jest usilnie do głosowania przeciw nowej konstytucji. *Marseillaise* ogłasza nawet mniemany manifest jednego z bataljonów strzelców, wzywający kolegów do powstrzymania się od głosowania. *Patrie* oświadcza, że manifest ten jest czystem zmyśleniem, o czem zresztą można się przekonać od pierwszego rzutu oka. (*Nordd. A. Z.*)

* (Stanowisko ultramontanów). Chociaż kilku biskupów wezwało duchowieństwo i wiernych swoich djecezij do głosowania za uchwałą ludową, dzienniki ultramontańskie jednak zachowują ciągle pewną oględność. *Monde* skłonnym jest nawet do zalecania wstrzymania się od głosowania. Okazuje się to przynajmniej z artykułu w przedmiocie odmowy rządu co do zadosyć uczynienia prośbie przedstawionej przez zakon jezuitów, chcących otworzyć kolegjum w Maur. *Monde* utrzymuje, że przy tej okoliczności zaprzeczono jezuitom prawa, przyznanego przez prawo 1850 dla wszystkich obywateli. „Jeżeli jezuici, powiada dziennik ultramontański, nie mają tego prawa, nie są zatem obywatelami francuzkimi, i rząd znalazł w starych aktach rozporządzenia pozbawiające ich praw cywilnych i politycznych, które myśli zastosować. Ale natenczas nie byliby wyborcami. Nie mogliby brać udziału w głosowaniu, i jeżeli listy ich złożone są u merów, to stało się przez pomyłkę, gdyż sumienie zabrania im czynić z tego użytek. Ale jeżeli jezuici i nie mogliby głosować, to tem mniej nie mogliby tego uczynić ani kapucyni, ani dominikanie, ani też wszysci ci, którym rząd mógłby zarzucić ową wielką nieudolność polityczną, która pociągnęłaby za sobą pozbawienie ich prawa nauczania albo używania tego prawa tytułem ustępstwa lub przez prostą tolerancię.” (*Nord*).

* (Obawy reakcji). *France* z d. 2-go maja pisze: Zewsząd słychać wynurzane obawy, ażeby prowokacje zgromadzeń publicznych i odkrycie spisku, którego Baurie miał być narzędziem, nie zrodziły niebezpieczeństwa dla wolności, skłaniając cesarza i jego rząd do reakcji. Nie podzielamy wcale tej obawy. Wiemy o tem, że cesarz postanowił nie wystawiać na szwank, przez powrót do przeszłości, przekształcenia instytucij i równocześnie z niemi jeśli można, obyczajów politycznych Francji. Jest on o tej prawdzie głęboko przekonany, że jedynem narzędziem zdolnem doprowadzić dzieło do dobrego rezultatu, jest sama wolność. Mamy pełne zaufanie w tem, że represja, do której konieczność zmusiła uciec się, użytą będzie tylko do położenia końca opłakanym czynom.

*(Odpowiedź kard. Antonellego). Dziennik *Univers*, dobrze zwykle poinformowany co do spraw rzymskich, donosi, że nadeszła do Paryża odpowiedź kardynała Antonellego na ostatnią notę francuzką. Kardynał-sekretarz stanu nie wdaje się w swej odpowiedzi w żadne dyskusje co do kwestij poruszonych przez rząd francuzki, lecz poprzestaje jedynie na zawiadomieniu po prostu o odmowie ze strony papieża co do zakomunikowania noty francuzkiej soborowi. Dalsze w tej sprawie kroki stanowcze ze strony rządu francuzkiego przedsięwzięte zostaną zapewne po rozprawach w soborze nad kwestją nieomylności, w każdym zaś razie nie można się spodziewać takowych przed głosowaniem powszechnem. (*Nordd. A. Z.*)

Hiszpanja.

* (Zmiana minsterstwa.) Telegramy madryckie przynoszą dziś pogłoskę o blizkich zmianach w gabinecie hiszpańskim. P. Zorilla objąć ma wydział ministerstwa spraw wewnętrznych, p. Madrazo wydział skarbu, p. Perales ministerstwo stanu, p. Ruiz Gomez wydział osad, p. Sagasta zaś zostać ma prezesem kortezów. Ale są to tylko pogłoski podane przez dziennik *Imparcial*. (*La Fr.*)

Ameryka.

* (Morderstwo). W Buenos Ayres panuje wielkie wzburzenie z powodu zamordowania tam ostatnich dni marca byłego konsula włoskiego w Assuncion, p. Chaperon'a. P. Chaperon raniony został sztyletem wieczerem na jednej z najożywieńszych ulic miasta i zmarł wkrótce na tę ranę; do sztyletu przywiązana była kartka z napisem: „Czyn ten zostaje dokonany dla pomszczenia się za honor włoski.” Powiadają, że p. Chaperon obwiniany był o przywłaszczenie sobie depozytów, które były mu powierzone przez rodziny paragwajskie. Sam p. Chaperon oświadczył, że dokonano na nim mord dla zapobieżenia jego zeznaniom; powiadają, że wymienił on przed zgonem nazwisko pewnego wysoko postawionego brazylijczyka, jako właściwego sprawcę przywłaszczenia depozytów. Na posiedzeniu florenckiej izby deputowanych, odbytem 2-go maja, włoski minister spraw zagranicznych oświadczył, że obwinienia skierowane przeciw p. Chaperon'owi okazały się bezzasadnemi. (*Nordd. A. Z.*)

Z powodu VI tomu „Zbioru Archeograficznego“ wydawanego przy w leńskim okręgu naukowym.

(Artykuł wzięty z *Wil. Wiest.*)

U każdego, kto choć cokolwiek zajmuje się przeszłemi losami miasta Wilna i północno-zachodniego kraju, obecnie leży niezawodnie na stole VI tom „Zbioru Archeograficznego,” wydawanego przy zarządzie wileńskiego okręgu naukowego. Część dokumentów, zebranych przez pp. Jeleońskiego i Demjanowicza, dotycząca starożytnej (do 1595 r.) historji prawosławnych cerkwi m. Wilna, niewątplinie i jasno świadcząc o ich liczności, o gorącej gorliwości dla nich tak znakomitej arystokracji ruskolitewskiej — książąt i księżn Olszańskich, Ostrogskich i t. d.,— jak i prostych mieszczan wileńskich, świadczy zarazem o sile i potędze w starym Wilnie, starożytnych jego mieszkańców, — prawosławnych rosjan. Druga najważniejsza i najznaczniejsza część tomu VI „Zbioru Archeograficznego,” wyjaśnia walkę prawosławia z unją, a szczególniej najdramatyczniejszą jej chwilę, to jest wypadki 1608 i 1609 r., kiedy ogólny ruch całego duchowieństwa wileńskiego, pod przewodnictwem archimandryty klasztoru św. Trójcy, Samuela Şenczyły, i protojereja katedralnego kościoła Panny Marji, wikarjusza metropolity, Bartłomieja Żaszkowskiego, doprowadził prawie do całkowitego zniesienia unji w Wilnie. Wewnętrzne pobudki głównych osób działających, strach i obawy, jakie przejmowały duchowieństwo i całą prawosławną ludność Wilna, w obec łacińskiego kierunku drugiego metropolity unickiego, Ignacego Pocieja,—wszystko to możemy nie tylko badać, ale i na nowo odczuwać, mając pod ręką oryginalne dokumenta magistratu Wilna i innych władz sądowych, pisane żywą ruską mową z początku XVI wieku. Przy pomocy innych, przedtem wydanych dokumentów, mamy teraz możność badać dzień po dniu bieg walki, którą duchowieństwo prawosławne, bractwo św. Trójcy i mieszczanie m. Wilna, prowadziły za swe prawa i zabierane im świątynie. Możemy widzieć, jak pod klasztorem św. Trójcy gromadzi się groźny tłum ludu, z członkami wileńskiego ratusza na czele, dla zaprotestowania przeciw pogwałcaniu ich przywilejów, nadanych przez poprzednich królów, przed urzędnikiem królewskim, który wprowadza do klasztoru wychowańca jezuitów Rudzkiego; możemy wiedzieć nazwiska szanownych wileńskich kapłanów, szlachetnych książąt i magnatów litewskich, nazwiska wytrwałych w swej wierze kupców i mieszczan, wileńskich, którzy następnie stawili się z protestacją sądową formalną do ratusza wileńskiego; możemy czytać samą protestację przez nich złożoną; możemy widzić wzrastającą niespokojność metropolity unickiego, z własnych jego listów do króla, pod władzę którego oddaje on przeklętego przez niego Senczyłę do dalszej „egzekucji”, z jego odezw do obywateli wileńskich, których zapewnia, że nie ma zamiaru wprowadzać żadnych zmian łacińskich do kościoła prawosławnego; samo rozwiązanie sprawy, przeniesionej na sejm, potem do głównego trybunału sądowego wielkiego księztwa, a potem na sąd króla, przedstawia się nam w oryginalnem doniesieniu urzędników królewskich, zawiadamiających o zabraniu prawosławnym i oddaniu Pociejowi cerkwi wileńskich, przy tej sposobności wyliczonych. W „Zbiorze” także po raz pierwszy został wydrukowany wyrok katolickiego sądu duchownego i królewskie zatwierdzenie tego wyroku, na mocy którego zabrano prawosławnym ich świątynie.

Wileń. Wiestn. nie zrzeka się obowiązku podania o ile można najspieszniej szczegółowego sprawozdania o treści tomu w tak wysokim stopniu ciekawego głównie dla mieszkańców Wilna.

W obecnym numerze, uważamy za właściwe, podać czytelnikom, którzy mają pod ręką VI tom „Zbioru", dwa dokumenta, które mogą stanowić niejako jego dopełnienie i pewne objaśnienie; obydwa dokumenta ciekawe są już z tego powodu, że pisane są w kształcie urzędowych doniesień z samego miejsca działania, to jest z Wilna, przez osobę, która miała, jak się okazuje, znaczny udział w sprawie zabrania prawosławnych cerkwi na rzecz unji, mianowicie przez nuncjusza papiezkiego Franciszka biskupa Foligno (Fulginensis), z 1606 r., zastępującego miejsce znanego z historji fałszywego Dymitra, nuncjusza Rangoni. Doniesienia te adresowane do kardynała Borghese, pisane są w języku włoskim i zamieszczone były przez Theinera w trzecim tomie jego „Pomników, wyjaśniających historję Polski i Litwy" (Rzym, 1863 r.) Dotąd, nikt z historyków unji, o ile nam wiadomo, nie korzystał z listów nuncjusza papiezkiego, tymczasem zawierają się w nich niektóre szczegóły, i chociaż drobne lecz ważne rysy, nie znajdujące się w innych źródłach.

Czytelnika niezawodnie nie zadziwią i nie zgorszą szorstkie wzmianki, o „upartych i złych odszczepieńcach", napotykane w listach nuncjusza papiezkiego. Wszystkim wiadomo po czyjej stronie była prawda i sprawiedliwość. Z doniesień drugiego nuncjusza papiezkiego, już pod synem Zygmunta III, moglibyśmy przytoczyć oryginalne przyznanie samego króla Władysława IV, że unja od samego początku nie miała potrzebnej podstawy, ponieważ była uorganizowana bez wszelkiej zgody dobrej części ludu, która była niezbędna dla takiej ważnej zmiany; że samo duchowieństwo (musimy dodać od siebie, tylko kilka osób), zgodziło się na nią, mając przy tem na celu osobiste korzyści (1). „Uparci i źli odszczepieńcy", z bardzo małemi wyjątkami, wcale nie zbaczali z drogi prawnej i legalnej protestacji na drogę gwałtu. Tylko jeden wileński obywatel, Jan Tupeka, o zamachu którego na życie metropolity Pocieja, wspomina piewszy z podawanych tu dokumentów, doszedł do tego ostatniego stopnia rozjątrzenia, który skłonił go do podniesienia ręki na bliźniego. Lecz kościół prawosławny nigdy nie myślał usprawiedliwiać tego postępku, i prawosławni obywatele Wilna nigdy nie czcili pamięci Tupeki, jako pamięci męczennika.

Nuncjusz papiezki utrzymuje, jakoby na sejmie 1609 roku postanowione było, aby spór pomiędzy prawosławnymi a unitami rozstrzygnięty był przez sąd mięszany, to jest składający się z osób duchowieństwa katolickiego i równej liczby deputatów świeckich. Prawosławni oskarżali unitów o podrobienie konstytucji sejmowej i mówili, że na sejmie postanowione było poruczyć ten spór sądowi świeckiemu głównego trybunału. Jak było w samej rzeczy, dowiadujemy się z procesu panny Haraburdzianki z metropolitą unickim za zbudowanie prawosławnej cerkwi w Pińsku. W jednym z dokumentów dotyczących tego procesu, zamieszczonym także w VI tomie „Zbioru archeograficznego" znajdują się następujące dane: Na sejmie rzeczywiście było postanowione, że spór pomiędzy prawosławnymi a uniatami ma być rozstrzygnięty przez sąd głównego trybunału, lecz przeciwko temu zaprotestował Ignacy Pociej w warszawskim sądzie grodzkim; w skutku tego do konstytucji zrobiona była taka „przyszywka", że dla sprawy takiego rodzaju instancją sądową będzie forum „sądu mięszanego" (compositi judicii); przeciwko nieprawemu dopełnieniu znów zaprotestowali niektórzy prawosławni posłowie na sejm, jako to: książę Bogdan Ogiński i pan Teodor Obuchowicz, wpisawszy w swej protestacji „artykuł" sejmowej konstytucji w pierwotnym jego kształcie.

Nuncjusz papiezki powiada, że nie można było oddawać na rozstrzygnięcie sędziów, z których większa część była heretykami, to jest protestantami, sprawy, w której zamięszane były interesa tronu papiezkiego. Jakąż wartość miał potem wyrok, wydany przeciwko prawosławnym przez dwóch wileńskich katolickich kanoników i jednego „plebana" djecezji żmudzkiej, których nazwiska znajdują się w nagłówku dokumentu, zawierającego decyzję, potwierdzoną przez Zygmunta III (patrz Nr. 70 VI tomu „Zbioru arch.")? Wyrok wydany był nawet nie przez sąd mięszany, jak wymagała druga redakcja konstytucji sejmowej, a przez samych duchownych sędziów katolickich, dla tego że świeccy reprezentanci wielkiego trybunału, którzy powinni byli wraz z kanonikami i plebanem utworzyć sąd mięszany, nie stawili się na ich wezwanie, uznając „forum" dla roztrząsanej sprawy tylko w całkowitym świeckim składzie głównego trybunału.

(1) Theiner, Vetera Monumenta, III str. 399.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 23 Kwietnia (5 Maja).

Kalendarz.

W piątek 24 kwietnia (6 maja), — św. Jana w Oleju. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 23; zach. o godz. 7 min. 81.

W sobotę 25 kwietnia (7 maja), — św. Domiceli panny. Słońce wsch. o godz. 4 min. 21; zach. o godz. 7 min. 33.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 4.°2 R.

Wczoraj.

	w g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Barometr w milimetrach	749 0	749 4
Termometr Reaumura	+6.8	+9.°7
Stan nieba	pochmurny.	pochmurny.

Największe ciepło + 10,°6 R. Najmniejsze ciepło + 3,°6 R.

Wysokość wody na Wisle stóp 5 cali 9.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, w piątek, komedja **Safanduły**.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Dziś*, we czwartek, komedja w 1 akcie, **On będzie moim**. — Osoby: Mącki, obywatel ziemski—p. *Ostrowski*; Irena, jego córka—panna *Popiel*; Paulina, jego synowica—panna *Żółkowska*; Juljan, młody inżynier—p. *Tatarkiewicz*; — komedja w 1 akcie, **Zrzędność i przekora**. —Osoby: Pan Jan Zrzęda—p. *Rapacki*, Pan Piotr Zrzęda—p. *Żółkowski* — (obadwaj bracia, opiekunowie Zofji); Zofja, synowica panów Zrzędów—panna *Urbanowicz*; Lubomir—p. *Szymanowski*; — sielanua dramatyczna ze śpiewkami w 1 akcie, **Zbudziło się w niej serce**.—Osoby: Wolfhard, kapitan—p. *Grzywiński*; Jadwiga, jego wnuczkka—panna *Popiel*; Urszula, jego gospodyni—panna *Figarska*, Volker, nadleśny—p. *Ostrowski*; Bogumił, jego syn—p. *Tatarkiewicz*. — *Wczoraj*, we środę, dawano komedje **Pociecha rodziny** i **Ciężka próba**, było osób 647.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim**. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem.

* Przyjechał do Warszawy: jenerał-major *Alenicz*, z Radomia;— wyjechali: jenerał-adjutant *Orłow*, do Nowoczerkaska; jenerał-majorowie: *Szczerbatski*, do Kielc, i *Wiggorst*, do Łomży.

* W dniu 22 (4) bież. mies. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach. przybyło 89, wyzdrowiało 63, umarło 3, pozostało 1647 (mężczyzn 788, kobiet 859), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 151, kobiet 140.

* Dnia 22 (4) bież. mies. i roku, urodziło się: *chrześcjan:* płci męzkiej 6, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 19; — zawarło śluby małżeńskie: par: *chrześcjan* 3; *starozakonnych* —; umarło: *chrześcjan:* płi męzkiej 8, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 2, płci żeńskiej 2, razem 18.

Ceny Targowe.

dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od rubli sr.	kop.	do rubli sr.	kop.
Pszenica	11	88	6	30	7	$42\frac{1}{2}$
Żyto	7	4	4	20	4	40
Jęczmień	5	28	3	$22\frac{1}{2}$	3	30
Owies	4	8	2	45	2	55
Groch polny	6	96	4	20	4	35
Kartofle	1	92	1	$12\frac{1}{2}$	1	20

Pud siana od kop. 40 - 45. Pud słomy od kop. 25 — 30.

Dowozy: Pszenicy 97; Żyta 286; Jęczmienia 229; Owsa 114 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne.	—	—	—	
Frydrychsdory Pruskie		—		—
Pruski kurant za 100 tal.	—		—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100.	—	—	90	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—		
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—		—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—		—
„ „ „ bez kuponu.	—	—	—	
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	94	20	93	87
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).	94	3	93	70
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *).	95		94	50
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.			100	50
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	76	79	76	54
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—			—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—			
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	90	50	90	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	102	—	101	50
„ Sierpniowe za rs. 100		—	102	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	150	50		
„ „ „ z 1866 rs. 100	149	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	111	67	111	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	70	—	69	25
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100.	73	25	72	25
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100		—		—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	121	35	121	20
„	„ „	k. t.	121	20	121	5
Wrocław	„ „	2 m.		—		—
Gdańsk	„ „	2 m.	121	20	121	5
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.		—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	30	8	29
Paryż	300 Frank.	2 m.	99			
Wiedeń	150 Zł. W A.	2 m.	99	90	99	75
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	—	—	—	
„	„ „	k. t.	100	—	99	83
Moskwa	„ „	1 m.	99	50	—	—
„	„ „	k. t.			—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. $46\frac{2}{3}$.
* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 1 k. $83\frac{1}{3}$.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. $71\frac{1}{9}$

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		74
Weksle na Warszawę		$73\frac{3}{4}$
„ Petersburg 3 tygodn.		$81\frac{1}{4}$
„ „ 3 miesięczny		$80\frac{1}{2}$
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		
„ Hamburg 2 „		—
„ Wieden 2 „		$81\frac{5}{8}$
4% Listy Zastawne		$69\frac{1}{8}$
4% „ Likwidacyjne.		$56\frac{1}{4}$
4% Obligacje Skarbowe		$69\frac{3}{4}$
5% Listy Zastawne Ruskie		$84\frac{5}{8}$
5-ta Pożyczka Stieglitza		$66\frac{3}{4}$
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		84
5% 1° „ Premiowe „ 1864		$113\frac{5}{8}$
5% 2° „ „ „ 1866		112
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz.		$89\frac{3}{8}$
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej		56
„ „ „ „ Bydgoskiej		60
„ „ „ „ Terespolskiej		—
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej		82
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		$84\frac{1}{4}$
„ „ „ Terespolskiej		$81\frac{7}{8}$
Żyto w miejscu		$47\frac{3}{4}$
„ na dostawę		$48\frac{1}{4}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 80
„ Paryż		49 20
„ Hamburg		91 50
Akcje Banku Kredytowego		250
„ „ Anglo-Austr.		294 50
Pożyczka Narodowa		69 70
Lombardy		197 70
Losy z roku 1860		95 80
„ „ 1864		117 25
Z PARYZA.		
Renta 3%		74 80
Renta Włoska		57 20
Akcje Kredytu Ruchomego		230 —
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$93\frac{1}{8}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 3224. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя г. Вижайнъ, Сувалкскаго Уѣзда, ев. Хаима Бродовича, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству, въ противномъ же случаѣ, будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Апрѣля 18 дня 1870 года.

1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D 3226. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя Сейнскаго уѣзда, гмины Красново, деревни Бурбишки, еврея Зельмана Скибельскаго, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Апрѣля 18 дня 1870 года.

Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 3228. Sąd Kryminalny w Warszawie.

Stosownie do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r., oraz Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Października 1856 r.

Sąd Kryminalny w Warszawie, wzywa:

1. Michała Lejb Perla, który w miesiącu Kwietniu 1860 r. z miasta Kalisza wydalił się za granicę za legalnym paszportem wraz z rodziną i przebywać ma w Królestwie Pruskiem w mieście Włocławiu.

2. Rachlę Felcer, lat 27 liczącą, starozakonną, służącę, z miasta Slesina, Powiecie Konińskim zamieszkałą, w miesiącu Sierpniu 1865 r. z miejsca swego stałego pobytu, bez pozwolenia zwierzchności zbiegłą.

3. Karola-Henryka-Wilhelma 3-ch imion Bekmana, lat 34 liczącego, wyznania ewangielickiego, stałego mieszkańca miasta Łodzi, w 1857 r. zbiegłego.

4. Karola Lorenca 2-ch imion Bekkera, lat 26 liczącego, i

5. Fryderyka-Wilhelma 2-ch imion Bekkera, lat 23 liczącego, wyznania ewangielickiego, stałych mieszkańców miasta Łodzi, braci, zbiegłych w 1853 r.

6. Konrada-Henryka 2-ch imion Kranca, lat 24 liczącego, wyznania ewangielickiego, mieszkańca miasta Łodzi, zbiegłego wraz familją w 1855 r. trudniącego się tkactwem.

7. Gitlą z Rachwalskich Żółta, lat 25 liczącą, starozakonną, żonę Judy Krawca, w miesiącu Sierpniu 1865 roku z miasta Slesina, Powiatu Konińskiego zbiegłą, obecnie w Londynie.

8. Józefa Ulbrych lat 25 liczącego, wyznania ewangielickiego, trudniącego się tkactwem, zbiegłego w 1861 r. z miasta Łodzi, obecnie w Austrji.

9. Salomona Szurek.

10. Manda v. Manuila Szurek, krawców z miasta Konina w 1852 roku zbiegłych, obecnie w Anglji przebywających.

Aby wymienieni Felcer, Bekman, bracia Beker i Kranc, jako niewiadomi z pobytu w przeciągu jednego roku, insi zaś w przeciągu sześciu miesięcy od daty wydrukowania niniejszego wezwania po raz trzeci w Dzienniku Warszawskim powrócili do kraju, o powrocie swym osobiście lub przez pośrednictwo najbliższej władzy policyjnej donieśli wzywającemu Sądowi, albo w przeciągu tego czasu nadesłali dowody celem usprawiedliwienia przyczyn, dla których na pierwsze wezwanie władz tutejszych przez gazety nie stawili się.

Nakoniec Sąd Kryminalny ostrzega wezwanych, że w razie niestawienia się na termin, ulegną karze przewidzianej art. 340 i 341 K. K. t. j. pozbawieniu wszelkich praw i bezpowrotnemu z obrębu Cesarstwa i Królestwa wygnaniu, jeżeliby zaś powrócili po wyroku Sądu, skazującym ich na powyższą karę zesłaniu na osiedlenie w Syberji.

Warszawa dnia 1 (13) Kwietnia 1870 r.

Prezes, Bielski.

1—3 Podpisarz, Rębalski.

N. D. 3242. Sędzia Komisarz masy upadłości Rajzli Mundlak wdowy.

Wzywa wierzycieli tejże massy, aby się w dniu 4 (16) Maja r. b. o godzinie 6 z południa, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego, osobiście, lub przez pełnomocników niezawodnie stawili, celem wyboru syndyków tymczasowych.

Warszawa d. 22 Kwiet. (4 Maja) 1870 r.

K. Lentz.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 3243. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpionej śmierci Adolfa Siedlińskiego, wierzyciela następujących sum, a mianowicie: 1. rs. 8,010 pod Nr. 18 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Jastrzębia z Okręgu Czerskiego; 2. rs. 3,000 pod Nr. 17 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Rudki z Okręgu Rawskiego, i 3. rsr. 1,500 i 1,500 pod respective Nr. 20 i 22 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Paprotnia z Okręgu Rawskiego, jak niemniej taż sama suma rs 1,500 pod Nr. 17 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Zabłocie A. B. z tegoż Okręgu zebezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe, i termin do regulacji tego spadku w Kancelarji Hypotecznej wyznaczony został na dzień 24 Października (5 Listopada) 1870 r.

Stanisław Zawadzki.

N. D. 3244. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpionej śmierci Karola Axmana, wierzyciela dwóch sum po rs. 6,000 wynoszących, jednej przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 9 w związku z wnioskiem Nr. 12, objawionej w kolumnie zastrzeżeń działu IV wykazu hypotecznego nieruchomości warszawskiej Nr. 2447, drugiej przez zastrzeżenie z aktu Nr. 23, w związku z wnioskiem Nr. 26, objawionej w kolumnie zastrzeżeń działu IV wykazu hypotecznego nieruchomości warszawskiej Nr. 2446; toczy się postępowanie spadkowe, i termin do regulacji tego spadku w Kancelarji Hypotecznej wyznaczony został na dzień 1 (13) Sierpnia 1870 roku.

Stanisław Zawadzki.

N. D. 3234. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zasztej śmierci: 1. Julji Orzechowskiej, wierzycielki sumy rsr 7.500 na dobrach Raków lit. *A. B.* z Powiatu Kutnowskiego w dziale IV wykazu pod Nr. 16 zapisanej. 2. Jana Plichty wierzyciela sum: *a.* rsr. 1041 k. 96½ pod Nr. 17—i *b.* rsr. 825 pod Nr. 18 działu IV na dobrach Byszewo z Powiatu Brezińskiego zabezpieczonych. 3 Teofila Stypułkowskiego, współwłaściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 1696 i 4. Jana Nepomucena Antoniego Feliksa 4-ch imion Żwana, wierzyciela sumy rs. 1,500 pod Nr. 4, oraz współwierzyciela sumy 80,190 kop 30½ pod Nr 5 działu IV na dobrach Kamienna lit. *A. B. C. D.* i Szczyt lit. *A. B.* z Powiatu Kutnowskiego zabezpieczonych, toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których termin na d. 12 (24) Sierpnia 1870 r. w Kancelarji hypotecznej oznaczony został.

Warszawa d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1870 r.

Teofil Brzozowski.

N. D. 3233. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zaszłej śmierci Filipiny z Wisłockich Łochowskiej, wierzycielki sum: a) rsr. 1,800 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2821A. pod Nr. 6; b) rs. 2,000 na dobrach Świątniki z Powiatu Włocławskiego pod Nr. 6 działu IV zabezpieczonych, oraz: c) współwłaścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 2821 lit. B, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 12 (24) Sierpnia 1870 r. w Kancelarji hypotecznej oznaczony został.

Warszawa, d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1870 r.

Juljan Paklerski.

N. D. *3231. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Do ukończenia postępowania spadkowego: 1. Po Auguście Szamowskim właścicielu dóbr Nowa wieś i Rgielewo w b. Okręgu Łęczyckim położonych i 2. po Surze z Wejnholtzów Frenkel, na rzecz której zapisanem jest na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2481 zastrzeżenie w dziale III i IV wykazu hypotecznego, dla skutków procesu co do spadku po tejże Surze Frenkel toczącego się, wyznacza się termin w dniu 2 (14) Listopada 1870 r. w Kancelarji hypotecznej w Warszawie.

Jan Jasiński.

N. D. 3235. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zmarłym:

Aleksandrze Manulewicz Majdanobłu, wierzycielu sumy rs. 6,000 na prawie wieczystoemfiteutycznem posiadania gruntu morgów trzystoprętowych 187 prętów 63 z dóbr Dembe, Okręgu Warszawskiego, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 4 (16) Sierpnia 1870 roku w Kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 r.

Stanisław Tyrchowski.

N. D. 3229. Rejent Kancelarji Ziemianskiej w Łomży.

Z przyczyny nastąpionych śmierci:

1. Franciszka Niecikowskiego, właściciela części wsi Kownacino Kownaciwko lit. C, i Jaki Ponikłystok lit C w Okręgu Biebrzańskim.

2. Stanisława Kaczyńskiego, właściciela części wsi Łosie Dołęgi lit. A, i

3. Stefana Modzelewskiego, właściciela sumy rs. 1,500 na dobrach Janczewo w Powiecie Łomżyńskim, w dziale IV wykazu hypotecznego zapisanej, toczy się po nich postępowanie spadkowe; wzywa się więc interesentów, aby z prawami swojemi do tych spadków zgłosili się do regulacji onych, na termin dnia 2 (14) Listopada r. b. wyznaczony w Łancelarji podpisanego Rejenta.

Łomża d. 20 Kwiet. (2 Maja) 1870 r.

Smiarowski Rejent.

N. D. 772. Rejent Kancelarji Ziemianskiej w Kielcach.

Po Antoninie z Milżeckich Wesołowskiej zmarłej dnia 16 Listopada 1869 roku i Józefie Podgórskim zmarłym dnia 15 Kwietnia 1849 roku otworzyły się spadki, do których należą po Wesołowskiej suma 1,575 rsr. na dobrach Zgórsko, w Okręgu i Gubernji Kieleckiej leżących pod Nr. 35 lit. *f*, w dziale IV wykazu hypotecznego intabulowana. Po Podgórskim współwłasność nieruchomości w mieście Kielcach pod Nr. 32 hypotecznym sytuowanej. Do regulacji spadków tych przed podpisanym Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Kielcach dopełnić się mającej, zakreślony został został prekluzyjny na dzień 14 (26) Lipca 1870 roku.

Kielce dnia 6 (18) Stycznia 1870 roku.

Adam Szczepanowski, Rejent K. Z.

N. D. 775. Pisarz Sądu Pokoju w Staszowie.

Po nastąpionej śmierci:

1. Herszjura Dyzenhauz, właściciela domu Nr. 216 w Staszowie.

2. Manasi Wajnberger, współwłaściciela domu N-mer dawniej 29, a teraz 30 w Staszowie.

3. Katarzynie 1º voto Bestydzińskiej 2º voto Kostusiewiczowej, wierzycielki sumy rs. 2,925 w dziale IV, pod Nr. 5 wykazu hypotecznego na domu Nr. dawniej 30, a teraz 31 w Staszowie.

4. Ciepielskiego Gwalberta, wierzyciela sumy rs. 90 w dziale IV. pod Nr. 1 wykazu hypotecznego na domu Nr. 17 w Staszowie.

5. Teressy Baradzie, współwłaścicielki połowy domu pod Nr. 119 w Staszowie.

Toczy się postępowania spadkowe, do ukończenia którego, naznaczam termin w swojej Kancelarji na dzień 1 (13) Lipca 1870 r.

Staszów dnia 16 (28) Stycznia 1870 roku.

Rudykowski.

N. D. 768. Pisarz Sądu Pokoju w Grójcach.

Z powodu nastąpionej w dniu 29 Listopada 1867 roku śmierci Icka Blass, współwłaściciela domu Nr. 93 w mieście Górze-Kalwarji, tudzież zastawnika i wierzyciela sumy rubli srebrem 1,500 na nieruchomości Nr. 59 w temże mieście położonej, w dziale IV, pod N-rem 4 intabulowanej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin w Kancelarji Pisarza tegoż Sądu na dzień 1 (13) Sierpnia r. b. pod prekluzją.

Grójce d. 19 (31) Stycznia 1870 r.

1—2 Józef Borowski.

N. D. 771. Pisarz Sądu Pokoju w Lubartowie.

Z powodu nastąpionej śmierci Symchy Pelmana, właściciela nieruchomości w mieście Łęcznie pod Numerami 204 i 298 położonych, toczy się postępowanie spadkowe, o czem zawiadamiając osoby interesowane, termin regulacyjny na dzień 4 (16) Sierpnia 1870 r. wyznaczam.

Lubartów dnia 9 (21) Stycznia 1870 r.

J. Czerniawski.

N. D. *773. Pisarz Sądu Pokoju w Ostrołęce.*

1. Po Katarzynie z Karczmarskich i Wincentym małżonkach Szczerbińskich z Ostrowi.

2. Józefie Smolińskiej, właścicielce nieruchomości miejskich w mieście Ostrołęce, ogłasza postępowanie spadkowe, do którego strony interesowane ad 1. w dniu 18 (30) Sierpnia, zaś ad 2. w dniu 19 (31) Sierpnia 1870 roku zgłosić się winny.

Ostrołęka dnia 17 (29) Stycznia 1870 r.

Karpiński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. *3218. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 30 Kwietnia (12 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na sprzedaż do rozbioru dwóch domków i zabudowań pod Nr. 25*A.* i 26*B.* przy cmentarzu katolickim w Powązkach położonych, z obowiązkiem pobudowania parkanów murowanych na przestrzeniach po rozebraniu powyższych domów pozostałych, od obniżonego szacunku na rs. 215 kop. 37¾ obliczonego w warunkach zamieszczonego i do niniejszej licytacji podanego.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą zadeklarowaną przez siebie sumę.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże połowę wartości reszty materjałów pochodzących z rozebrać się mających zabudowań, to jest rs. 108 na vadjum w ilości rs. 22 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki, oszacowanie i wykaz kosztów dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z d. podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się rozebrać dwa domki i zabudowania pod Nr. 25*a.* i 26*b.* przy cmentarzu katolickim w Powązkach położone, z obowiązkiem pobudowania parkanów murowanych na przestrzeniach po rozebranych domach pozostałych, ofiarując za resztę pozostałego materjału rs. N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy połowę wartości pozostałego materjału w ilości rs. 108, na vadium w ilości rs. 22 i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N.N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1870 r.

p. o. Prezydenta
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 3156. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus.

Podaje do wiadomości, że w dniu 1 (13) Maja r. b. o godzinie 11 z rana w Szpitalu Dzieciatka Jezus odbędzie się głośna in plus licytacja na wydzierżawienie lokalu w kamienicy szpitalnej przy rogu ulicy Jasnej i Sto-Krzyzkiej, składającego się z 2-ch pokoi, z sionką i drwalką na dole, na rok jeden od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. od ceny rs. 120. Warunki licytacyjne są do przejrzenia każdodziennie w kancelarji szpitalnej.

Warszawa dnia 17 (29) Kwietnia 1870 r.

Prezydujący, w z. Rogoziński.

Pomocnik Nadzorcy Szpitala, Mucharski.

N. D. *3117. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10, miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcją należności skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: meble i różne sprzęty gospodarskie, w dniu 30 Kwietnia (12 Maja) 1870 r. o godzinie 12 w południe, na targu publicznym Ś-go Aleksandra, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 16 (28) Kwietnia 1870 r

2—2 Sosonko.

N. D. 3118. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe i mahoniowe, w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1870 roku o godzinie 12 w południe. na targu publicznym Ś-go Aleksandra, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną

Warszawa d. 16 (28) Kwietnia 1870 r.

2—2 Sosonko

N. D. 3253. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: łożka, komoda, kanapa, krzeła, szafa do sukien, jesionowe, lustro, samowar i t. p., w dniu 11 (23) Maja 1870 r. o godzinie 11 z rana na targu publicynych Muranów przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 r.

1 2 Dobronoki.

N. D. 3207. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Teofila Lembki urzędnika, w Warszawie pod Nr. 2825 zamieszkałego, w imieniu własnem, oraz jako nabywcy praw od Aleksandra Lembke, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000, rs. 989 i rsr. 1,500, czyli ogólnej sumy rsr. 4,489 z procentem 5% w chwili zapłaty obliczyć się mającym i kosztów z możnością potrącenia rs. 600, stosownie do aktu urzędowego przed Adamem Dziedzickim Rejentem, z dnia 22 Marca (3 Kwietnia) 1867 r. z powodu niewykreślenia ostrzeżenia przez Ewę Klarfeld na nieruchomości Nr. 1648 zapisanego, od Marjanny z Zawadzkich Jakóba Borkowskiego obywatela żony, bez asystencji męża z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, z dnia 24 Lutego (8 Marca) 1867 r. działającej, w Warszawie pod Nr. 1862 zamieszkałego, właścicielki nieruchomości Nr. 1648 w Warszawie, protokułem Mikołaja Magnuskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1867 r. sporządzonym, zajęi zaaresztowaną została na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Wspolnej pod Nr. 1648, w Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Cyrkule Administracyjnym IX i X. Policyjnym IX, w gminie Magistratu miasta Warszawy, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się do szitala Ś-go Ducha po rs. 3 rocznie, położona, w dzierżawnem posiadaniu Piotra Krasnodębskiego do dnia 8 Stycznia n. s. 1868 r. za cenę roczną rs. 450 zostająca, dochodzoną wierzytelnością hypotecznie obciążona, powierzchni w przybliżeniu łokci kwadr. 2706 mająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy masiv murowany, o parterze i 1 piętrze, blachą żelazną kryty.
2. Oficyna masiv murowana parterowa, blachą żelazną kryta, 2 kominy murowane mająca, obok wystawka, w której schody na górę o 20 stopniach.
3. Budynek z desek w słupy deskami kryty.
4. Komórka z desek pod deskami.
5. Spichrz z desek w słupy, blachą żelazną kryty.
6. Komórka z desek w słupy blachą żelazną kryte.
7. Komórki z desek deskami kryte.
8. Komórki jak poprzednie.
9. Kloaki z desek deskami kryte.
10. Wozownia z bali w słupy, gontami pokryta.
11. Szopa na słupach deskami kryta.
12. Śmietnik z bali w słupy.
13. Studnia balami cembrowana z pompą.
14. Parkan murowany.

W nieruchomości tej jest 9-ciu lokatorów, z imion i nazwisk i ilości opłacanego czynszu, w akcie zajęcia wyszczególnionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą popierającego Teofila Tomickiego, Adwokata, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kaliktowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie, pod Nr. 403 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej zajętej nieruchomości Nr. 1648 w Warszawie, dnia 20 Listopada (1 Grudnia) 1867 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału tutejszego w Warszawie, pod Nr. 549, o godzinie 10-ej z rana, dnia 24 Stycznia (6 Lutego) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Adwokat, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkały.

Warszawa dnia 4 (16) Grudnia 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie, dnia 4 (16) Grudnia 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży nieruchomości tej ułożonych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 22 Lutego (5 Marca) 1868 r., termin do przygotowawczego tejże nieruchomości przysądzenia, wyznaczył na dzień 14 (26) Marca r. b., w którym to dniu powyż rzeczona nieruchomość przygotowawczo Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi za sumę rs. 3,000 przysądzoną została, a następnie tymże wyrokiem, tenże Trybunał termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości wyznaczył na dzień 16 (28) Maja 1868 r., lecz gdy z powodu sporów, w terminie tym sprzedaż do skutku przyjść nie mogła, a nadto Józef i Ewa małżonkowie Kowalewscy obywatele, w Nowej Pradze pod Warszawą pod Nr. 23 zamieszkali, nabyli od Teofila Lembke dwie wierzytelności, o które subhastacja zarządzoną została, to jest rs. 2,000 i rs. 989, przeto tenże Trybunał wyrokiem zapadłym d. 4 (16) Grudnia 1869 r., termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia wyznaczył na dzień 16 (28) Stycznia 1870 r., w którym to dniu powyż rzeczona nieruchomość ostatecznie sprzedaną zostanie.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,751 kop. 60, jako 2/3 części szacunku taksą przez biegłych sądowych sporządzoną, wykrytego.

Warszawa dnia 4 (16) Grudnia 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

W powyższym terminie popierający subhastacją Adwokat Teofil Tomicki licytacji nie odbył, a następnie pozyskał wyrok ilacyjny Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 19 (31) Stycznia r. b. wyznaczający nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1648 w Warszawie, na dzień 3 (15) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana. Poczem Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 23 Stycznia (4 Lutego) 1870 r. Teofilę z Szymanowskich 1-o voto Kaczorowską, obecnie Kazimierza Czajkowskiego naczelnika rewiru żonę, w asystencji męża czyniącą, wraz z tymże w Warszawie pod Nr. 2374 zamieszkałą, oraz Icyka Iberal handlującego, w Warszawie pod Nr. 1244 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego, Patrona w Warszawie pod Nr. 549*a* zamieszkałego, obrane mających, wierzycieli hypotecznych sumy rsr. 3,000 z procentami, upoważnił do ogłoszenia licytacji przez stosowne obwieszczenia i odbycia sprzedaży nieruchomości Nr. 1648 w Warszawie w terminie wyżej wzmiankowanym, to jest w d. 3 (15) Marca r. b. o godzinie 10 z rana, na wypadek gdyby Teofil Lembke przez Adwokata Teofila Tomickiego subhastacją popierający sprzedaży w tymże terminie nie odbył. Stosownie więc do tego wyroku Czajkowska i Iberal przez Kajetana Wałowskiego Patrona działający, ogłaszają licytację na termin powyższy, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,751 kop. 60, jako 2/3 części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym to jest w dniu 3 (15) Marca r. b. nieruchomość Nr. 1648 w Warszawie przysądzoną została ostatecznie za rs. 9,400 Adwokatowi Teofilowi Tomickiemu, który podług oświadczenia w deklaracji na dniu 16 (28) Kwietnia 1870 r. złożonej, zalicytował takową nieruchomość na rzecz popierającego subhastacją Teofila Lembke. Ponieważ nabywca warunków licytacyjnych nie dopełnił, przeto na żądanie Icyka Iberal handlującego wierzyciela hypotecznego sumy rs. 3,000 z procentem od Teofili Czajkowskiej hypotecznie nabytej, którego zamieszkanie rzeczywiste i prawne wyżej jest wskazane, oraz na żądanie Kajetana Wałowskiego Patona, w Warszawie pod Nr. 549*a* zamieszkałego i tamże zamieszkanie prawne obrane mającego, któremu wyrokiem ostatecznego przysądzenia przyznane zostały koszta sporów i popierania sprzedaży w ilości rub. sr. 100 nieruchomość Nr. 1648 w Warszawie, w ślad art. 737 K. P. S. wystawioną zostaje na powtórną sprzedaż na ryzyko nabywcy.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I, w dniu 11 (23) Maja 1870 r. o godzinie 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,751 kop. 60, jako 2/3 części teksy. Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży relicytacyjnej złożone są w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. Sprzedażą dyrygować będzie Kajetan Wałowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 18 (30) Kwietnia 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. *3208. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P, S. wiadomo czyni, iż na żądanie Aleksandra Lentzkiego obywatela ziemskiego w Warszawie w domu własnym pod Nr. 776 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Zalewskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 4,020 z procentem od dnia 11 (23) Stycznia 1869 r. i kosztów od Aleksandra Brujewicza Radcy Kolegjalnego właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1141*B* położonej, tamże zamieszkałego, protokułem Walentego Supryniewicza Komornika przy sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 19 (31) Maja 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 1141*B* przy ulicy Żelaznej w gminie Magistratu m. Warszawy w Cyrkule Policyjnym VII, pod jurizdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynsz rocznie po rs. 7 kop. 87½ położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Aleksandra Brujewicza należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łok. kw. 18,000 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom murowany parterowy dachówką kryty, 3 kominy murowąne mający.
2. Brama wjezdna dwuskrzydłowa z furtką przy której jest kawałek muru,
3. Budynek masiv murowany, dachówką kryty, 2 kominy murowane i 2 blaszane mający, w budynku tym mieści się młyn i lasy angielskie.
4. Studnia drzewem cembrowana z dwoma pompami drewnianemi i korbą żelazną urządzona do prowadzenia wody do browaru.
5. Budynek masiv murowany, dachówką kryty, w którym mieści się mielcuch.
6. Wozownia z drzewa gontami kryta.
7. Obórka z drzewa gontami kryta.
8. Stajnia z drzewa deskami kryta.
9. Kloaka z drzewa deskami kryta.
10. Szopa z desek deskami krzyta.
11. Ogródek mieszczący w sobie drzew dzikich i krzewów około sztuk 10 sztachetkami z łat rzniętych z furtką od podwórza oddzielony.
12. Oficyna z drzewa parterowa gontami kryta z kominem murowanym.
13. Komórki z desek w połowie deskami, w połowie dachówką kryte.
14. Ogród owocowy i kwiatowy parkanem z desek, zaś w jednej części od podwórza sztachetami ogrodzony, w ogrodzie tym znajduje się drzew owocowych około sztuk 50, nadto 3 orzechy włoskie oraz wiele krzewów, prócz tego znajduje się altana murowana gontami kryta, oraz altana druga z desek i żerdzi deskami krzyta.
15. Budynek murowany browar stanowiący dachówką kryty o 1 kominie.
16. Podwórze w wiekszej części kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 3 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

W zabudowaniach pod Nr. 3 i 15 opisanych znajdują się do browaru nalezące przedmiota mianowicie: kocioł miedziany na 70 beczek piwa, kilsztoki 2 do studzenia, kadzi z żelaznemi obręczami 5, fas takichże 16, koryta czyli kantary trzy, oraz w młynie kamień jeden.

Obszerniejsze upisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Zalewskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, zaś zbiór objaśmień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N. 387 urzędującemu, na ręce Leopolda Wąsowskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1869 roku.

Wniesionono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 31 Maja (12 Czerwca) 1869 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 8 (20) Września 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Zalewski Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 14 (26) Czerwca 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustąpowej Trybunału Cywilnego w Warszawie

Warszawa d. 14 (26) Czerwca 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po trykrotnem ogłoszeniu warónków licytacyjnych, Trybunał wyrokiem z d. 27 Października (8 Listopada) 1869 r. nieruchomość w Warszawie pod Nr. 1141*B* stojącą, Stanisławowi Zalewskiemu Mecenasowi za rs. 5,000 przygotowawczo na własność przysądził, i termin do stanowczego jej przysądzenia na dzień 8 (20) Grudnia 1869 r. wyznaczył, Termin ten spełzł z powodu sporów po oddaleniu których wyrokiem Sądu Apelacyjnego z d. 18 (30) Marca 1870 r. Trybunał wyrokiem d. 16 (28) Kwietnia 1870 r. nowy termin do stanowczego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1141*B* na d. 8 (20) Czerwca r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zykłych posiedzeń pod Nr. 549. Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 5,000 przez popierającego postąpionej lub od 2/3 szacunku taksą biegłych oznaczonego,

Warszawa d. 21 Kwietnia (3 Maja 1870 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3232 W d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1870 r. o godzinie 11 z rana, i 29 Kwietnia (11 Maja) t. r. o godz. 10 z rana, na targu za Żelazną-Bramą: meble różne jesionowe, garderoba damska i męzka różna, kołdry, bawełna, parasol, naczynia różne miedziane i drewniane kuchenne, lichtarze platerowane i t. p., w dniu 27 Kwietnia (9 Maja) t. r. o godzinie 10 z rana na targu Sewerynów zwanym: meble różne machoniowe, lipowe i jesionowe, fortepian, lustra i t. p. w Warszawie; w d. zaś 1 (13) Maja r. b. o godz. 11 z rana na targu Wołowy zwanym w Pradze przy Warszawie: meble różne orzechowe i jesionowe; lustra, lanszafty, obrazy, garderoba różna męzka i damska, bielizna stołowa, naczynia i sprzęty różne gospodarskie kuchenne, skóry wołowe i cielęce, i t. p., jako prawnie zajęte przedmiota, przez publiczną licytację sprzedanemi będą.

Jan *Orłowski*, Komornik.

N. D. 3230. Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe, zegary, naczynia miedziane, garderoba, bielizna. firanki i t. p. w Warszawie na targu publicznym Grzybów zwanym w dniu 24 Kwietnia (6 Maja) r. b o godzinie pierwszej w południe, przez licytację sprzedane zostaną.

Skierkowski, Komornik.

N. D. 3254. W dniu 27 Kwietnia (9 Maja) 1870 r. i dni następnych poczynając od godziny 10 z rana, w sklepie w domu pod Nr. 1768 przy ulicy Ŝto Jerskiej, sprzedawane będą przez publiczną licytacją: różne kapelusze damskie, z ryżu, ze słomy, kastorowe, takież kapelusze męzkie i dziecinne w różnych fasonach i gatunkach, różne fasony do kapeluszy, różne pióra i kwiaty do ubrań kapeluszy damskich, biurko stojące machoniowe, krzesełka, szafy i rygały sklepowe i t. p. objekta.

Ruszczykowski, Komornik.

N. D. *3240. Naczelny Prokurator IX Departamentu Rządzącego Senatu.*

Zawiadamia strony interesowane że wszelkie akta ś. p. August Trzetrzewińskiego Obrońcy przy Senacie oddane zostały do zachowania Zygmuntowi Krysińskiemu Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałemu.

Warszawa d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1870 r.

Chwalibóg.

Dalszy ciąg Ogłoszeń w dodatku.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Дозволено Цензурою.

Dyrektor, **M. Pawliszczew**

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 3203. *Sąd Pokoju w Sandomirzu Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki.

1. Domu z placem, łąką i dwoma kawałkami gruntu ornego, na przedmieściu Krakowskiem pod m. Sandomirzem pod Nr. pol 75 położonego, graniczącego na wschód z drogą publiczną, na zachód z domem Ziółkowej, na południe i północ z gruntami SS-ów Gierszyńskich.

2. Połowy domu drewnianego w m. Sandomirzu pod Nr. 127 przy ulicy Podmurze położonego prawem własności do Józefa Rozman mającego należeć

3. Jednej czwartej części domu w m. Sandomirzu, pod Nr. 138 lit. B. przy ulicy Żydowskiej położonego, w połowie drewnianego, a w połowie murowanego.

Uwiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 10 (22) Sierpnia 1870 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swoje i wnioski, do protokółu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udawadniające, zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanych, w terminie do regulacji nie stawił się, ciż na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę od rsr. 1 kop. 50, do rs. 7 kop. 50 skazanymi zostaną i podług art. 150 t. p utracą wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutku aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi najdalej w dniu 11 (23) Sierpnia r. b. na posiedzeniu publicznem i od tegoż dnia, czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto, bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnemi być winni.

Sandomirz d. 18 (30) Kwietnia 1870 r.
Podsędek, H Dąbrowski
Pisarz, W. Piramowicz.

N. D. 3178. Sąd Pokoju w Ostrołęce Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki:

1. Nieruchomości miejskiej składającej się z placu i domu na tymże pobudowanego, pod Nr 130 w mieście Myszyncu sytuowanej, własność Mośka Kellera stanowiącej.

2. Placu i wiatraku na tymże, w teritorium miasta Ostrołęki, przy cmentarzu grzebalnym katolickim położonego, własnością Abrama Kurczak będącego, obudwóch w Powiecie Ostrołęckim Guberaji Łomżyńskiej sytuowanych, tudzież:

3. Dwóch czwartych części fortuny szlacheckiej na wsi Czyżewie Chrapkach, po Pawle Czyżewskim odziedziczonej, w Powiecie Ostrowskim Gubernji Łomżyńskiej położonej.

Zawiadamia interesentów, że regulacja takowych odbędzie się w dniu 22 Sierpnia (3 Września) 1870 r., o godzinie dziewiątej z rana, a to przed delegowanym Pisarzem Sądu, w terminie więc tym, strony interesowane z prawami swemi do protokułu pierwiastkowej regulacji zgłosić się winny, jeżeli nie chcą z takowemi być zprekludowani.

Ogłoszenie decyzji regulacyjnej nastąpi w dni ośm.

Ostrołęka d. 14 (26) Kwietnia 1870 r.
Podsędek, Tomasiewicz.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 3199. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 15 (27) Мая сего года въ часъ по полудни, въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться гласные публичные торги съ пониженіемъ (in minus) отъ смѣтной суммы 993 р. 83 к., девятьсотъ девяносто три руб. восемьдесятъ три коп. сереброма, на производство работъ, по перемощенію Большой и Сольной улицъ, по починкѣ мостовой на дальнѣйшемъ пространствѣ Большой улицы длиною 54 саженей и на городской площади 76 саженей, а также по приготовленіи и разстилкѣ щебня на шоссейныхъ улицахъ Староваршавское предмѣстіе и Боржицкой, и на дорогѣ отъ Солянаго Магазина до военныхъ Бараковъ въ г. Кѣльцы.

Смѣта и условія къ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Административномъ Отдѣленіи сего Правленія ежедневно отъ 10 часовъ утра до 2-хъ по полудни, за исключеніемъ присутственныхъ дней.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто, и представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы или 100 руб сер. наличными деньгами или дозволенными процентными бумгами, а также свидѣтельство подлежащей власти о состоятельности ихъ къ производству работъ.

Г. Кѣльцы, 16 Апрѣля 1870 года.
Совѣтникъ, Скерскій.
1--3 Дѣлопроизводитель, Квасневскій.

N. D. 2994. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 11 (23) Мая 1870 г. въ часъ по полудни, въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться гласныя публичныя торги съ пониженіемъ (in minus отъ смѣтной суммы шесть тысячъ сто сорокъ четыре рубля, на исправленіе зданія Губернскаго Правленія въ г. Кѣльцахъ. Смѣта и условія къ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ строительномъ отдѣленіи сего Правленія. ежедневно отъ 10 часовъ утра до 2 по полудни за исключеніемъ неприсутственныхъ дней.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто. и представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы, или 614 руб. наличными деньгами, или дозволенными процентными бумагами, а также гильдейское свидѣтельство и свидѣтельство подлежащей власти, въ состоятельности къ производству работъ.

Г. Кѣльцы, Апрѣля 9 дня 1870 года.
за Совѣтника, (......).

N. D. 2941. Варшавская Казенная Палата.

Объявляетъ симъ, что въ присутствіи оной 5 (17) Мая 1870 года съ 12 часовъ утра будутъ производиться публичные изустные торги на отдачу въ двѣнадцати лѣтнее арендное содержаніе, слѣдующихъ подуховныхъ имѣній.

1. Состоящаго въ Блонскомъ Уѣздѣ, фольварка Хилички, отъ суммы 300 руб. годичной платы.

2. Состоящаго въ Ловичскомъ Уѣздѣ, фольварка Міонсосна, отъ суммы 660 руб. годичной платы.

Желающіе учавствовать въ торгахъ обязаны представить квитанцію Губернскаго или Окружнаго Казначейства, во взносѣ наличными деньгами залога, въ размѣрѣ половины означенныхъ суммъ.

Ближайшія свѣдѣнія будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно, за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавской Казенной Палаты.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 5 (17) Maj 1870 r. o godzinie 12 w południe, odbyta będzie w jej biurze ogłośna in plus licytacja na dwunastoletnie wydzierżawienie następujących majątków po duchownych:

1. Folwarku Chyliczki położonego w Powiecie Błońskim, od sumy dzierżawnej rs. 300 rocznie.

2. Folwarku Mionsosna, położonego w Powiecie Łowiczskim, od sumy dzierżawnej rsr. 660 rocznie.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest przedstawić kwit Kasy Gubernjalnej lub Okręgowej na złożone vadium wynoszące połowę wyżej wymienionych sum, od których licytacja będzie rozpoczętą.

Bliższe objaśnienia interesenci otrzymać mogą każdodziennie z wyjątkiem świąt i niedziel w Wydziale dóbr i lasów Warszawskiej Izby Skarbowej.

Г. Варшава, Апрѣля 9 дня 1870 года.
Управляющій, Палатою, Михаловъ.
за Асесора, Колодзинскій.
5—3 Дѣлопроизводитель, Шумлянскій.

N. D. *3255. Сѣдлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что согласно распоряженію Г. Министра Финансовъ, изложенному въ отзывѣ отдѣла по Финансамъ Царства Польскаго отъ 15 Марта с. г. за № 677 въ присутствіи сей Палаты въ г. Сѣдльцѣ 18 (30) Мая с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться изустные торги (in plus) на отдачу въ 12-лѣнѣе арендное содержаніе, съ 20 Мая (1 Іюня) с. г. по 1 (13) Іюня 1882 года пахатныхъ земель и луговъ въ селеніи Ляхувкѣ, Бѣльскаго Уѣзда, заключающихъ въ себѣ 90 морговъ или 46 десятинъ, 293 прента, состоявшихъ до означеннаго числа въ пользованіи Залѣской Почтовой Станціи, начиная эти торги отъ ежегоднаго аренднаго платежа 45 руб. $7^1/_2$ коп.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ торговаться посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть представлены къ 12 часамъ утра означеннаго числа по прилагаемому при семъ образцу.

Каждый желающій участвовать въ торгахъ обязанъ представить квалификаціонное свидѣтельство, выданное ему подлежащимъ Уѣзднымъ Начальникомъ, согласно распоряженію б. Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, отъ 4 (16) Сентября 1857 № 32198/15466 и залогъ въ количествѣ 12 рублей.

Прочія условія желающіе могутъ видѣть во всѣ присутственные дни и часы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Сѣдлецкой Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкой Казенной Палаты отъ . . . Апрѣля с. г. № . . . . симъ заявляю желаніе взять въ 12-лѣтнѣе арендное содержаніе казенныя земли въ селеніи Ляхувкѣ состоящія въ пользованіи Залѣской Почтовой Станціи за ежегодный платежъ, руб. коп. (прописью). ква лификаціонное свидѣтельство выданное Начальникомъ Уѣзда и квитанцію N. казначейства на залогъ руб. коп. при семъ прилагаю.

Мѣсто жительства моего къ N.
Писалъ въ N. мца N. дня N. 1870 г.
Подписать имя и фамилію.

Г. Сѣдлецъ, Апрѣля 20 дня 1870 года.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ Государственныхъ Имуществъ. (......).

N. D 3151. *Правленіе XI Округа Путей Сообщенія.*

Объявляетъ симъ, что 15 (27) Мая 1870 года въ 12 часовъ полудня, произведены будутъ въ общемъ присутствіи Правленія (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій торги, а 19 (31) Мая 1870 года въ 12 часовъ полудня переторжка, на производство фашинныхъ работъ по р. Вислѣ въ IV Дистанціи при д. Трошинкѣ, Бялобржегахъ, Выковомъ Ополѣ, Рокицѣ, Богпоможѣ, Антонинской Кемпѣ, Шпеталѣ, Бѣневѣ, Янушевѣ и Слядовѣ. начиная отъ суммы 5,210 руб. $38^1/_4$ коп., пять тысячь двѣсти десять рублей тридцать восемь съ четвертію копѣекъ, исчисленной 10-ью смѣтами.

Желающіе вступить въ торги обязаны при объявленіи написанномъ на обыкновенной гербовой бумагѣ, представить свидѣтельство на торговлю и залогъ равняющійся $^1/_3$ части вышеозначенной суммы, а именно 1,737 руб.

Залогъ можетъ быть представленъ наличными деньгами или кредитными бумагами, считая таковые по курсу опредѣленноиу для каждой бумаги Министерствомъ Финансовъ.

Желающіе торговаться могутъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни читать и списывать копію предварительныхъ условій въ Правленіи Округа.

Г. Варшава, 17 (29) Апрѣля 1870 г.
Начальникъ Округа,
Генералъ-Лейтенантъ, Шуберскій.
1—3 Начальникъ Канцеляріи, Беневени.

N. D. 3258. *Равское Уѣздное Управленіе.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 2 Апрѣля с. г. за N. 2498 симъ объявляетъ, что на подрядъ постройки 810 почт. саж. и ремонтировку Опоченско-Гроецкой шоссейныхъ дорогъ 2-го разряда въ предѣлахъ Равскаго Уѣзда подъ г. Новемясто будутъ производиться въ присутствіи Равскаго Уѣзднаго Управленія 18 (30) Мая с. г. въ 12 часовъ утра торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, начиная со смѣтныхъ суммъ 3,971 руб. сер. 98 коп.

Лица представляющія объявленія, которыя слѣдуетъ писать на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства обязаны приложить къ этимъ объявленіямъ квитанціи Казначейства на представленный ими залогъ въ количествѣ 397 руб. и квалификаціонное свидѣтельство на право принимать подряды на сумму назначенную къ торгамъ. Торговыя условія и смѣты могутъ быть разсматриваемы ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Равскомъ Уѣздномъ Управленіи.

г. Рава д. 21 Апрѣля 1870 г.
Помощникъ,
Колежскій Ассессоръ, Видулинскій.
Дѣлопроизводитель, Войцѣховскій.

Форма объявленія.

Согласно объявленія Равскаго Уѣзднаго Управленія, отъ Апрѣля 1870 г. представляю настоящую декляраціи въ томъ, что обязываюсь взять въ подрядъ постройку 810 саж и ремонтировку Опоченско-Гроецкой шоссейныхъ дорогъ 2-го разряда въ предѣлахъ Равскаго Уѣзда, за сумму NN. (выписать сумму прописью безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ), а равно соглашаюсь на всѣ извѣстныя мнѣ по сему подряду торговыя кондиціи. Квалификаціонное свидѣтельство на право торговли и Квитанцію Казначейства N. на представленный мною залогъ въ количествѣ NN. рублей NN. копѣекъ у сего прилагаю.

Писалъ въ N. дня N. мца N. 1870 г.
Подписать имя и фамилію.

N. D. *2861. Брезинское Уѣздное Управленіе.*

Во исполненіе предложенія Петроковскаго Правленія отъ 18 (30) Декабря 1869 г., за N. 8370, объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 5 (17) Мая 1870 г. въ 11 часовъ утра въ Брезинскомъ Уѣздномъ Управленіи будутъ производиться, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, торги на отдачу въ 3-лѣтнѣе арендное содержаніе частнаго имѣнія Држазгова воля, Брезинскаго Уѣзда. состоящаго въ разстояніи 18 верстъ отъ Губернскаго города Петрокова, 5 вер. отъ станціи желѣзной дороги Бабы, 8 вер. отъ стонціи Рокицины, срокомъ съ 12 (24) Іюня 1870 года по таково-ежъ число и мцъ 1873 года; торги начнутся отъ суммы годичной цѣны 602 р. 40 коп. Лица желающіе торговаться обязаны, до наступленія торговъ, внести въ одну изъ казенныхъ касъ залогъ равняющійся $^1/_4$ части предположенныхъ для торговъ годичнаго дохода, именно же въ 150 р. 60 к. и свидѣтельствующую въ томъ квитанцію пріобщить къ написанному по сей статьѣ объявленію, равно представить установленное квалификаціонное свидѣтельство.

Тотъ за которымъ останутся торги, обязанъ будетъ въ пять дней по полученіи объявленія объ утвержденіи торговаго производства, пополнить залогъ въ размѣрѣ установленной на торгахъ арендной годичной платы, равно годичныхъ по сей статьѣ податей и другихъ казенныхъ сборовъ подъ опасеніемъ объявленія новыхъ на его счетъ и рискъ торговъ и подверженія себя всѣмъ изложенныхъ въ торговыхъ условіяхъ послѣдствіямъ.

Торговыя условія могутъ быть пересмотрѣны въ Брезинскомъ Уѣздномъ Управленіи въ служебное время, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Брезинъ, 2 (14) Апрѣля 1870 г.
Начальникъ Бендинскаго Уѣзда,
2—3 Маіоръ, Шиманъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи (отъ таковаго числа) подаю симъ объявленіе въ томъ, что я обязываюсь взять въ 3 лѣтнѣе арендное содержаніе имѣніе Држазгова воля за годичную семму (прописать прописью) подвергая себѣ всѣмъ обязательствамъ и кондиціямъ, помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При семъ прилагаю квитанціи (того то казначейства) во взносѣ залога въ количествѣ (прописать) какой залогъ, я желаю получить обратно лично (или прошу отослать по почтѣ на мой счетъ въ такое то мѣсто).

Постояное мое жительство въ (поименовать); объявленіе писано въ городѣ деревни) число и мцъ, годъ

(Подписать имя и фамилію).

(Объявленіе написанное нечетко, исправленныя равно присланныя или представленныя позже 11 часовъ утра опредѣленнаго для торговъ дня, будутъ признаны недѣйствительными).

N. D. 3029. *Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній Липновскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ, что 18 (30) Мая сего года въ 12 часовъ полудня въ Липновскомъ Уѣздномъ Управленіи, будутъ производиться съ публичныхъ торговъ плоды и земли Липновской Уѣздной Больницы, а именно: 7 плацевъ расположенныхъ въ чертѣ города Липно и 20 мор. 135 пр. пахатной земли и луговъ.

Торги начнутся изустные, но кромѣ таковыхъ до 12 часовъ, могутъ быть представлены и письменныя декларацiи, которыя будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ и поступившій въ декларацiи самую высшую цѣну предположенной изустной суммы, удерживается при торгахъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ на плацы, должны представить залогъ въ количествѣ 8 руб. на земли же должны представить $^{1}/_{10}$ часть торговой цѣны, а именно 112 руб. 50 коп.

Залоги могутъ быть внесены въ одно изъ Государственныхъ Казначействъ или въ касу Липновской Уѣздной Больницы наличными деньгами, ликвидаціонныии или закладными листами, съ принадлежащими къ нимъ купонами

Торговыя условія можно разсмотрѣть ежедневно въ присутственное время, кромѣ праздничныхъ и табелныхъ дней.

* * *

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 18 (30) Maja r. b. w biurze Naczelnika Powiatu Lipnowskiego o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż nieruchomości, będącej własnością Szpitala św. Jana Chryzostoma w Lipnie, składającej się z 7-miu placów, położonych w mieście Lipnie, gruntów ornych i łąk w ilości mórg 20, prętów 135, niezależnie od licytayji ustnej, mogą być podane i piśmienne opieczętowane deklaracje, które po ukończeniu ustnej licytacji, będą otwarte i postąpiwszy sumę najwyższą od ustnej licytacji, utrzyma się przy kupnie placów lub gruntów ornych.

Pragnący uczestniczyć w licytacji placów, powinni przedstawić vadium w ilości rsr. 8, zaś pragnący nabyć grunta orne, winni przedstawić $^{1}/_{10}$ część sumy licytacyjnej, a mianowicie rs. 112 kop. 50, vadium może być złożone do kasy skarbowej lub do kasy szpitala w Lipnie, w papierach publicznych kurs w kraju mających, lub w listach likwidacyjnych i zastawnych z kuponami właściwemi.

Warunki licytacji można przejrzeć w biurze Naczelnika Powiatu Lipnoskiego codziennie w godzinach biurowych z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Lipnoskiego z dnia 2 Stycznia 1870 r. oświadczam, że pragnę nabyć plac lub grunta, sprzedać się mające za sumę (tu wyrazić ilość pieniędzy postąpionych literami bez poprawki i skrobania) wszelkie warunki licytacji zobowiązuję się wypełnić i na ten cel składam rubli NN. kopiejek NN., które w razie gdybym się nie utrzymał przy licytacji proszę mi zwrócić, lub przesłać na mój koszt.

(tu wyrazić datę, imię i nazwisko, oraz miejsce zamieszkania)

Г. Липно, Апрѣля 9 дня 1870 года.

За отсутствіемъ Предсѣдателя,
Членъ, Козловскій.
2—3 Секретарь, Каминскій.

N. D. *2930. Начальникъ Луковскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что 18 (30) Мая мца сего года въ 11 часовъ утра будутъ производиться въ присутствіи Луковскаго Уѣзднаго Управленія торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій, на производство работъ по сооруженію въ настоящемъ году въ дальнѣйшемъ направленіи части шоссейной дороги II-го разряда Сѣдлецко-Люблинской въ Луковскомъ Уѣздѣ, на пространствѣ, отъ г. Лукова до границы Радинскаго Уѣзда, начиная отъ суммы 3,863 руб. $10^{3}/_{4}$ коп. сер. исчисленной по смѣтѣ, утвержденной журнальнымъ постановленіемъ Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 1 Апрѣля 1870 года состоявшимся, за исключеніемъ уже суммы 154 руб. 52 к. с. опредѣленной въ пользу Техниковъ.

Желающіе затѣмъ участвовать въ торгахъ, обязаны приложить къ своимъ объявленіямъ касовую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги въ количествѣ 386 р. с., который то залогъ неудержавшемуся при торгахъ лицу тотчасъ будетъ возвращенъ, а заторговавшаго лица очправленъ будетъ на храненіе въ Польскій Банкъ, до окончательнаго производства работъ и утвержденія пріемно сдаточнаго протокола.

Объявленіе должно быть писано четко, чисто и безъ всякихъ ошибокъ по прилагаемой у сего формѣ, ибо въ случаѣ отступленія отъ тойже формы, а равно въ случаѣ несвоевременнаго представленнія объявленій, таковыя приняты не будутъ.

Подробная по сказанному производству работъ торговыя условія, а равно смѣта предполагаемымъ работамъ, могутъ быть разсмотрѣны въ Луковскомъ Уѣздномъ Управленіи во всѣ присутственные дни.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Луковскаго Уѣзда, отъ 11 Апрѣля сего года за № 3376, даю свою росписку въ томъ, что обязуюсь произвести, соотвѣтственно утвержденной смѣтѣ работы, при сооруженіи части шоссейной дороги II-го разряда Сѣдлецко-Люблинской въ Луковскомъ Уѣздѣ, на пространствѣ отъ г. Лукова до границы Радинскаго Уѣзда, за сумму NN..... (прописью и номеромъ) принимая на себя всѣ условія изложенныя въ торговомъ заключеніи.

Касовую квитанцію удостовѣряющую внесеніе въ обезпеченіе родомъ залога 386 руб сер. прилагаю при семъ съ тѣмъ, что въ случаѣ непризнанія за мною торговъ, деньги эти возвращены мнѣ будутъ тотчасъ или же прошу отправить таковыя по почтѣ на мой счетъ въ NN......

Постоянное мое жительство есть въ NN.

Писалъ въ NN..... мца N.., дня N..., 1870 года.

Имя и прозваніе (писать ясно).

Г. Луковъ, 11 Апрѣля 1870 года.

Инженеръ Луковскаго Уѣзда,
2—3 Крушинскій.

N. D. *2882. Комитетъ Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя.*

Въ количествѣ Кѣлецкаго военнаго госпиталя будетъ производиться 14 (26) Мая сего года въ 1 часъ по полудни рѣшительный торгъ на поставку 70 желѣзныхъ съ окраскою госпитальныхъ кроватей, всего на сумму исчисленную помѣстнымъ справочнымъ цѣнамъ 700 руб. сер.

Торгъ назначается изустный, но допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть доставлены въ госпитальный Комитетъ въ день торга не позже 12 часовъ полудня, съ приложеніемъ при этомъ залога въ 15% отъ показанной суммы, т. е. 150 руб. сер.

Залогъ какъ на изустныхъ торгахъ такъ и при запечатанномъ объявленіи долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ.

Описаніе желѣзныхъ кроватей съ окраскою и условія поставки, можно читать въ Канцеляріи Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя отъ 9 до 12 часовъ утра и отъ 3 до 6 полудни, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Кѣльцы, Апрѣля 1 д. 1870 г.

Смотритель Госпиталя.
3—3 Маіоръ Киницъ.

N. D. *2883. Комитетъ Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя.*

Въ Комитетѣ Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя, будетъ производится 14 (26) Мая сего года въ 11 часовъ утра рѣшительный торгъ на поставку разныхъ деревянныхъ госпитальныхъ вещей съ окраскою ихъ, всего на сумму исчисленную по мѣстнымъ справочнымъ цѣнамъ 529 руб. 45 коп.

Торгъ назначается изустный, по допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть доставлены въ госпитальный Комитетъ въ день торга не позже 10 часовъ утра, съ приложеніемъ при этомъ залога въ 15% отъ показанной суммы, т. е. 80 руб.

Залогъ какъ на изустныхъ торгахъ, такъ и при запечатанномъ объявленіи, долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ.

Описаніе деревянныхъ вещей съ окраскою и условія поставки можно читать въ Канцеляріи Кѣлецкаго Военнаго Госпиталя отъ 9 до 12 часовъ утра и отъ 3 до 6 по полудни, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Кѣльцы, Апрѣля 1 д. 1870 г.

Смотритель Госпиталя,
3—3 Маіоръ Киницъ.

N. D. *3238. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Bohdana Oczapowskiego Profesora Szkoły Głównej w Warszawie pod Nr. 1299/1300 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Antoniego Okolskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 550 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,800 z procentem od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r., tudzież sumy rsr. 126 jak niemniej kosztów subhastacyjnych od Aleksandra Prażmowskiego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 546 położonej tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie daty 7 (19) Września 1868 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną została na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 546 w Warszawie przy ulicy Długiej położona, w cyrkule policyjnym i administracyjnym III, gminy Miasta Warszawy, pod jurisdykcją Sądu Pokoju miasta Warszawy wydziału I, na gruncie dziedzicznym, prawem własności do egzekwowanego dłużnika należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, ogólnej rozległości około łokci kw. 7,700 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom frontowy parterowy murowany, dachówką kryty, o dwóch kominach, sześciu oknach i dwóch drzwiach.

2. Dom frontowy parterowy murowany o jednym kominie, trzech oknach i dwóch drzwiach sklepowych.

3. Brama wjezdna z furtką z drzewa.

4. Oficyna murowana o jednym piętrze pod półdachem dachówką krytym, trzech kominach.

5. Oficyna murowana parterowa, pod półdachem dachówką krytym, z przystawką drewnianą.

6. Oficyna pasażykowa murowana o jednym piętrze, pod półdachem dachówką krytym.

7. Przystawka murowana parterowa, deskami kryta.

8. Oficyna murowana o jednym piętrze, pod półdachem dachówką krytym, czterech kominach i trzynastu oknach.

9. Stajnia, wozownia i kloaki murowane, o parterze pod półdachem dachówką krytym.

10. Oficyna poprzeczna murowana o parterze, czterzech kominach pod półdachem dachówką krytym.

11. Zabudowanie parterowe murowane, dachówką kryte, mieszczące w sobie stajnie i wozownie, a w części mieszkalne.

12. Oficyna murowana o jednym piętrze, dwóch kominach z facjatką pod półdachem dachówką krytym.

13. Oficyna parterowa murowana pod półdachem dachówką krytym, dwóch kominach.

14. Dwa ogródki kwiatowe deskami okolone.

15. Bruk z kamienia polnego w podwórzu.

Oprócz właściciela, mieszkających lokatorów jest dziewięciu, w akcie zajęcia z imion i nazwisk, oraz jaką cenę najmu uiszczają wyrażonych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Antoniego Okolskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 550 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału I pod Nr. 549 urzędującemu, do rąk własnych.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom dnia 17 (29) Września 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej nieruchomości powyższej w Warszawie w dniu 19 Września (1 Października) 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy placu Krasińskim pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 11 (23) Listopada 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Antoni Okolski Adwokat w Warszawie pod Nr. 550 zamieszkały.

Warszawa d. 30 Września (12 Paźdz.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 30 Września (12 Paźdz.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 546 w Warszawie położonej, w dniach 11 (23) Listopada, 25 Listopada (7 Grudnia) i 9 (21) Grudnia 1868 r. Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem z dnia 9 (21) Grudnia t. r. wyznaczył termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 7 (19) Stycznia 1869 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,000, którą popierający sprzedaż w terminie tym postąpi.

Warszawa d. 10 (22) Grudnia 1868 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomść Nr. 546 w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Józefowi Bohdanowi Oczapowskiemu za sumę rs. 3,000. Trybunał zaś Cywilny Warszawski, wyrokiem w dniu 7 (19) i 8 (20) Stycznia 1869 r., wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 5 (17) Marca 1869 r. godzinę 10 z rana, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego wydziału I pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od $^{2}/_{3}$ części ceny z ostatniego kontraktu nabycia albo od $^{2}/_{3}$ części taksy, gdyby takowa nakazaną i sporządzoną została. Wadium wynosi rs. 2,500.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1869 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy z powodu wyniesionych sporów i założonej apelacji spełzł bezskutecznie, gdy jednak spory te wyrokami Sądu Apelacyjnego z dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1869 r., oraz Rządzącego Senatu z dnia 10 (22) Marca 1870 r. oddalone zostały, przeto Trybunał wyrokiem ilacyjnym w dniu 20 Kwietnia (2 Maja) 1870 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 8 (20) Czerwca r. b. wyznaczył, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego Wydziału I o godzinie 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 28,572 kop. $29^{1}/_{3}$, jako $^{2}/_{3}$ części szacunku taksą biegłych wykrytego. Wadium rs. 2,500.

Warszawa d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1870 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. *3205. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

W zastósowaniu się do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Grzegorza i Antoniny ze Zglinickich małżonków Kłobukowskich obywateli, we wsi Kotarczynie Okręgu Mławskim zamieszkałych, zamieszkanie zaś prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Lebensztejna Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku, w temże mieście mieszkającego, obrane mających, w poszukiwaniu sum: rs. 1,942 kop. 50 z procentem 5%, to jest od rsr. 100 od dnia 4 (16) Czerwca 1866 r. i od rsr. 1,842 kop. 50 od dnia 1 Czerwca 1866 r. liczącym się, jak niemniej kosztów zasądzonych wyrokami Trybunału tutejszego, kosztów wyjęcia i doręczenia wyroków, wreszcie kosztów w egzekucji narosłych od sukcesorów niegdy Fryderyka Michelsohn, a mianowicie: Liedy vel Ludwiki Michelsohn pozostałej wdowy, współwłaścicielki nieruchomości obdłużonych i Franciszka Michelsohn syna jedynego po tymże Fryderyku Michelsohn, jako beneficjalnego sukcesora, Burmistrza miasta Rypina, obojga w mieście powiatowem Rypinie Okręgu Lipnoskim zamieszkałych, protokółem Józefa Lubinkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku, pod dniem 12 (24) Lutego r. b. rozpoczętym, a w dniu 14 (26) Lutego t. r. ukończonym, zajęte i zaaresztowane zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia następujące.

Nieruchomości w mieście Rypinie położone, w części do Liedy vel Ludwiki z Kleinschmidtów Michelsohnowej, po Fryderyku Michelshon pozostałej wdowy, a wreszcie po zrzeczeniu się spadku przez pozostałą wdowę Michelsohnową, do Franciszka Michelsohn, jako jedynego po tymże pozostałego syna i beneficjalnego sukcesora należące, mianowicie zaś:

1. Dom masiv z cegły murowany, frontem przy ulicy Kościelnej, narożnie przy placu kościelnym, dawniej Nr. 73, a teraz 88 policyjnym oznaczony, o parterze i jednym piętrze, dachówką karpiówką kryty, z przystawką murowaną, na którym jest urządzony balkon, w domu tym w jednym lokalu mieszka współsukcesor Franciszek Michelsohn, a cały lokal parterowy i piętro pierwsze zadzierżawione jest przez Magistrat miasta Rypina, za postanowioną i umówioną roczną cenę rs. 200, a to na lat trzy, poczynając od 1 Stycznia 1869 r. Na poddaszu powyższego domu urządzona jest góra, a pod domem znajdują się dwie piwnice i dwie izby czyli suteryny, należące do dzierżawy tegoż domu, w których to suterynach mieści się areszt policyjny przy Magistracie miasta Rypina. Dom ten długi jest łokci 16, szeroki $18^{1}/_{2}$, obejmuje okien od podwórza 2, a od frontu czyli ulicy i od placu 7. W podwórku czyli z tyłu tegoż domu znajduje się:

2. Drwalnia i trzy chlewiki dachówką karpiówką kryte, w których trzy ściany murowane z cegły, a czwarta ściana z bali na słupach, długie łokci $16^{1}/_{2}$, szerokie łokci 5. Obok nich:

Kloaka z bali na słupach dachówką pokrykryta. Plac na ktyrym powyżej opisane zabudowania znajdują się, styka się na północ z ulicą Kościelną, na zachód z placem publicznym przy cmentarzu kościoła parafjalnego, na wschód z posesją Bogumiła Schmajchla, na południe z posesją Daniela Teskie i obejmuje rozległości z trotoarem przy ulicy Kościelnej około prętów 86. Za bramą murowaną przez którą przejazd do miasta:

4. Place nazwane za Bramą Warszawską, a mianowicie gdzie była farbiarnia i plac na którym był spichrz drewniany, dawniej Nr. 100, a teraz do Nr. 139 *c.* przyłączony, policyjnie dawniej Nr. 125, a teraz 139 *c.* oznaczone, jeden kawał ziemi stanowiące, na których z powodu nastąpionej w mieście pogorzeli, żadnych zabudowań niema, place te stykają się na północ z ulicą Sierpecką zwaną, na zachód z placem Jakóba Gutsztejna i uliczką prowadzącą do stawu, na wschód z ulicą zwaną Handlową i placem Abrachama Gutsztejną i obejmują około peętów 150. Po drugiej stronie ulicy:

5. Dawniej place po rozebranej stodole i szopie, obecnie ogród fruktowy czyli sad, stykający się z ulicą Sierpecką, posesją Franciszka Grankowskiego i Bednarskiego oraz Franciszka Brozdowicza, położony przy magazynie dawniej Nr. 125 oznaczony, a teraz również do Nr. 139 przyłączony, w którym jest drzew owocowych rodzajnych sztuk około 50, w ogrodzie tym znajduje się altana na słupach drewnianych, kleńcem pokryta, a sam ogród płotem z desek ogrodzony, obejmuje około prętów 120. Pomiędzy zabudowaniami gospodarskiemi, to jest stodołami:

6. Ogród bez zabudowań stykający się z obu stron z ogrodem Gronkowskich, obejmujący około morga prętów 250. W miejscu zwanem Praga, czyli przy ulicy Starorypin

zwanej, w siedliskach miasta, znajdują się zabudowania następujące:

7. Dom policyjnie dawniej Nr. 67, a teraz Nr. 174 oznaczony, z drzewa w fachy z cegły murowany, dranicami pokryty, w dwóch trzecich częściach tego domu są dwie izby, w których mieszka Juljan Andre dzierżawca gruntów, a w jednej trzeciej części izba fabryczna, gdzie jest browar do robienia piwa. dom powyższy długi jest łokci 39, szeroki łokci 12 i wysoki łokci 4, w izbie czyli browarze mieszczą się narzędzia gruntowe, jako to: kocioł miedziany wielki do robienia piwa, wmurowany, kadzi drewnianych dwie żelaznemi obręczami okutych, drybusek drewniany do piwa i beczek do zlewania piwa 15. Z tyłu domu tego.

8. Budynek z drzewa na słupach bez ścian dranicami pokryty, pod dachem którego ustawiony jest kilsztok, z drzewa do chłodzenia piwa, a przy tym znajdują się sklepy wydylowane z bali, długi łokci 14, szeroki łokci 12, a wysoki łokci 4. Za tym domem:

9. Budynek z drzewa dranicami pokryty słodownik zwany, w którym jest izba, a w niej na podmurowaniu z cegły urządzone są blachy żelazne zwane dary do suszenia słodu, długi łokci 22, szeroki łokci 10, a wysoki łokci $3^1/_2$. Obok domu gdzie jest browar znajduje się:

10. Chlewek z bali na słupach dachem słomianym pokryty, długi łokci 6, szeroki łokci 4, a wysoki łokci 3. Przy ścianie tegoż domu, w którym jest browar:

11. Chlewek także z bali na słupach deskami pokryty, długi łokci 5, szeroki łokci 3, a wysoki łokci 2.

12. Studnia balami ogrodzona z żurawiem na słupie, a przy nich rynny drewniane do spuszczania wody do browaru.

13. Po rozwaleniu przez wiatr stodoły, cwele i bale założone do nowo budującej się przez dzierżawcę stodoły.

Plac na którym browar, słodownia, kilsztok, chlewiki i nowo budująca się stodoła, oraz ogród warzywny przy tychże zabudowaniach będący, z jednego kawała ziemi złożony, styka się na południe z ulicą zwaną Starorypin, a na północ z ogrodem Prusiewicza i obejmuje przybliżonej rozległości około morga prętów 120. Na przedmieściu zwanym piaski lub wydmuchowo, w teritorjum miasta Rypina znajdują się:

14. Dom z drzewa dranicami pokryty, Nr. 156 policyjnym oznaczonym, długi łokci 37, szeroki łokci 12 i wysoki łok. 4, obejmuje na parterze izb 8, w których mieszkają: Kazimierz Sieczkowski płacący rocznie komornego rs. 14 kop. 40, Michał Grozikowski płacący rocznie rs. 8 kop. 10, Józefa Balewska wdowa płacąca rs. 11 kop. 70, Ludwik Matuszewski opłacający rocznie rs. 11 kop. 70, Jan Nosarzewski płacący rs. 11 kop. 70, Jan Pansgraf płacący rs. 11 kop. 70, Jan Kreczmer płacący rs. 11 kop. 70 i Józef Szpandelewski płacący również rocznie komornego rs. 11 kop. 70, wszyscy robotnicy za umową ustną z wdową Michelsohn do dnia 29 Września 1869 r. Na poddaszu tegoż domu w jednym szczycie jego jest izba, w której mieszka Adam Niedbalski płacący rocznie komornego rs. 7 kop. 68. Obok domu dopiero co opisanego:

15. Budynek z bali na słupach, dranicami pokryty, o 9 komorach czyli chlewach, długi łokci 35, szeroki łokci 5, wysoki łokci 3. Plac na którym stoi dom powyższy i chlewy oraz podwórko styka się na południe z drogą do Sierpca idącą, na zachód z nieruchomością Gotfrieda Makiel, a na północ z ogrodem zajęciu ulegającym, niżej opisanym i obejmuje ogólnej przestrzeni około pręt. 180. Przy domu wyżej opisanym.

16. Kawał gruntu czyli ogród i plac podług wykazu hypotecznego Nr. 155 mający, w posiadaniu wdowy Michelsohn zostający, w około płotem z żerdzi ogrodzony, stykający się z drogą do Sierpca idącą, ogrodem Paszkowskiego, oraz placem wyżej opisanym, obejmuje przybliżonej rozległości około prętów 160. Wracając do miasta Rypina przy ulicy zwanej Płocka.

17. Plac czyli kawałek gruntu policyjnie Nr. 121 oznaczony, a z powodu nastąpionej w mieście pogorzeli, bez żadnego zabudowania będący i stykający się z placem Józefa Wasilewskiego, placem Machomeckiego i ulicą Sierpecką, obejmujący rozległości około prętów 100.

18. Plac po zgorzałym domu dawniej Nr. 101, a teraz Nr. 29 oznaczony, stykający się z uliczką zwaną Małą i uliczką Handlową oraz placem Abrahama Gutsztejna, obejmuje rozległości około prętów 120.

19. Dom policyjnie dawniej Nr. 102, a teraz Nr. 28 oznaczony, z cegły o parterze z poddaszami, dachówką karpiówką kryty, z suterynami i sklepami od frontu, z przystawką piętrową o 4-ch oknach, długi łokci 37, szeroki łokci 18, wysoki łokci $5^1/_2$, położony frontem przy ulicy Handlową zwanej, o 9 pokojach z przystawką od podwórza z drzewa na słupach gontami krytą; pod domem tym znajdują się w suterynach cztery izby, zajmowane przez oficjalistów biura naczelnika powiatu. Do tegoż domu należą zabudowania: a) budynek z drzewa dachówką karpiówką kryty, w którym są stajnie i wozownie, długi łokci 23, szeroki 14, wysoki 5; obok tego budynku: b) kloaki z drzewa deskami pokryte; c) budynek czyli stajnie, drwalnie i wozownia, także z drzewa dranicami pokryty, długi łokci 33, szeroki łokci 12, wysoki łokci 4; obok ściany budynku tego: d) przystawka z bali na słupach, dranicami pokryta, długa łokci 12, szeroka łokci 6, wysoka łokci 3; e) kurniki o czterech przedziałach, z bali dranicami pokryte, długie łokci 11, szerokie łokci $3^1/_2$, wysokie łokci $2^1/_2$. Plac na którym dom, oraz zabudowania dopiero co opisane i podwórze w pośrodku tychże będące, styka się i graniczy na północ z ulicą zwaną Handlową, na wschód z uliczką do stawu idącą, na zachód z nieruchomością do sukcesorów Szamszuryna należącą i obejmuje rozległości około morga jednego. Dom ten z zabudowaniami ma zostawać w dzierżawie na biuro Naczelnika powiatu Rypińskiego, za opłatą roczną rsr. 750.

Grunta składające się z różnych działów czyli włóczek, łączek i ogrodów, oraz place na których pobudowane są: stodoła, cegielnia i szopa do Nr. 139 przyłączone i tymże numerem oznaczone, w teritorium gruntów ornych i pól miasta Rypina położone, do spadku niegdy Fryderyka Michelsohn i Liedy vel Ludwiki Michelsohn należące, również zajęciu ulegające, są następujące:

1. Kawał gruntu w miejscu na Wydmuchowie, po za miastem przy trakcie do Sierpca idącym, stykający się z tymże traktem, ogrodem Kitlinskiego i posesją Klonowskiego, obejmuje około morga prętów 150. Na gruncie tym są budowane: a) stodoła o trzech klepiskach z drzewa; b) piec do wypalania cegły, z cegły; c) szopa czyli dach słomiany na kozłach i słupach drewnianych, do suszenia cegły. Dalej zaczynając od północy w miejscu zwanem za Pragą przy drodze do Starorypina idącej:

2. Dział gruntu stykający się z gruntem Prusiewicza, a z drugiej strony z rolą Szwarca, obejmujący przybliżonej rozległości około mórg 3. W temże samem położeniu:

3. Dział gruntu stykający się z rolą Mroczyńskiego, a z drugiej strony Karola Schwarca, oraz gruntami zwanemi Wójtostwo czyli osadą Jankowskiego, obejmuje około mórg 2 prętów 100. W miejscu na przeciwko kościoła S-tej Barbary.

4. Dział gruntu poczynający się od parowy i stykający się z gruntem Józefa Budzanowskiego, a z drugiej strony z rolą Hersza Rozenberga, obejmuje przybliżonej rozległości około morga, prętów 150. W miejscu za cegielnią:

5. Dział gruntu stykający się z gruntem Strzeleckiego, a z drugiej strony z gruntem Piotra Trzcińskiego, obejmuje przybliżonej rozległości około morga jednego. W miejscu przy trakcie od Bieżunia:

6. Dział gruntu stykający się z gruntem Trzcińskiego, a z drugiej strony z gruntem Klonowskiego, obejmuje około pr. 150. Przy drodze idącej od cegielni do gruntu dawniej do proboszcza, a teraz do rządu należącego.

7. Dział gruntu ornego stykający się z obu stron z gruntem Piotra Trzcińskiego, obejmuje około mórg dwa. W tej samej pozycji:

8. Dział gruntu ciągnący do gruntów zwanych Wójtostwo czyli osady Jankiego, z łąką, stykający się z gruntem Franciszka Gronkowskiego, a z drugiej strony z gruntem Rozenberga, obejmuje około mórg 2 prętów 250; łąki na tymże dziale około morga prętów 100. W miejscu przy trakcie do Bieżunia:

9. Dział gruntu ciągnący się do gruntów dawniej do proboszcza, a teraz do rządu należących, stykający się z gruntem Prusiewicza, a z drugiej strony z gruntem Makla, obejmuje około morga jednego prętów 150. Podobnież w tem samem miejscu, od traktu poczynając:

10. Dział gruntu ciągnący się do gruntów dawniej do proboszcza, a teraz do rządu należących, stykający się z rolą Franciszka Gronkowskiego, a z drugiej strony z rolą Prusiewicza; obejmuje około morga jednego prętów 150. W temże położeniu:

11. Dział gruntu poczynający się od traktu i ciągnący się do gruntu dawniej do proboszcza, a teraz do rządu należącego, a stykający się z gruntem Franciszka Gronkowskiego, z drugiej zaś strony z gruntem Piotra Trzcińskiego, obejmuje około mórg 2 pr. 150; łąki na tymże dziale około prętów 250. W miejscu przy wiatraku:

12. Dział gruntu, stykający się z gruntem Prusiewicza i gruntem Aberwalda, obejmujący około morga jednego prętów 120. W miejscu jadąc z miasta przy trakcie do Bieżunia idącym:

13. Dział gruntu poczynający się od gruntu Franciszka Gronkowskiego, ciągnący się przez trakt i stykający się z rolą Makla z obu stron obejmuje około morga jednego prętów 100. W tejże pozycji:

14. Kawał gruntu, stykający się z gruntem Makla i gruntem Franciszka Gronkowskiogo, obejmuje około morga jednego prętów 100.

15. Dział gruntu poczynający się od traktu, ciągnący się na południe do gruntów poprzecznych i stykający się z gruntem Franciszka Gronkowskiego i Piotra Trzcińskiego, obejmuje około mórg dwie prętów 120. W miejscu pod Wiktorowem:

16. Dział gruntu ciągnący się od granicy Wiktorowa czyli Godziszew, stykający się z rolą Bruzdowicza czyli Rosenberga, z drugiej strony z gruntem Piotra Trzcińskiego, obejmuje około mórg 4 prętów 200, łąki na tymże dziale około morga jednego prętów 150 wynoszą. W tejże pozycji jadąc do granicy Dylewa:

17. Dział gruntu stykający się z rolą Prusiewicza, z drugiej strony z rolą Makla, obejmuje około mórg 3 prętów 200, a łąki na tym dziale około prętów 150. W miejscu zwanem Syberja:

18 Dział gruntu czyli Włóka zwana, stykająca się z gruntem Prusiewicza i pastwiskami do miasta należącemi, obejmuje około mórg 12 prętów 200, a łąki na tym dziale około morga jednego prętów 150. W miejscu zwanem Syberji, przy drodze z miasta do Dylewa idącej:

19. Dział gruntu ciągnący się do gruntów Olwertowskiego rumunku a dawniej do miasta należącego, stykający się z gruntem Klonowskiego i Franciszka Makunieckiego, obejmuje około mórg czterech.

20. Dział gruntu w położeniu jak poprzedni, stykający się z gruntem Makunieckiego i Rosenberga, obejmujący około mórg 3 prętów 200 i łąki około prętów 150.

21. Dział gruntu obszerny, stykający się z gruntem Rozenberga i Franciszka Gronkowskiego, obejmujący około mórg 7 prętów 200. W temże położeniu:

22. Dział gruntu stykający się z gruntem Prusiewicza i Rozenberga, obejmujący około mórg 8 prętów 250.

23. Dział gruntu ciągnący się do traktu Sierpskiego, stykający się z rolą Marcina Gronkowskiego, a z drugiej strony z rolą Franciszka Gronkowskiego, obejmuje około mórg 3 prętów 100, a łąki na tym dziale około prętów 200. Przy drodze z miasta do Dylewa idącej:

24. Dział gruntu ciągnący się do pomienionej drogi, stykający się z rolą Franciszka Gronkowskiego i Makunieckiego, obejmuje około morga jednego prętów 50.

25. Dział gruntu ciągnący się na północ do gruntu dawniej do probostwa należącego, dziś zaś do rządu i stykający się z gruntem Szmeichla ślusarza i Wasilewskiego, obejmuje około morga 1 pręt. 50. Przy drodze z miasta na Budy idącej.

26. Dział gruntu zagonów 12, styka się z rolą Prusiewicza i Czachorowskiego, obejmuje około mórg 6 pr. 150.

27. Dział gruntu ciągnący się od dróżki wyżej wzmiankowanej do ról poprzecznych, stykający się z rolą Franciszka Gronkowskiego i rolą Czachorowskiego, dawniej do probostwa należącą, obejmuje rozległości około pr. 260. W bliskości cegielni:

28. Dział gruntu położony pomiędzy rolą Franciszka Gronkowskiego i Makunieckiego obejmuje około morga 1. Za Siedliskami przedmieścia i za placem cegielni.

29. Dział gruntu stykający się z rolą Paszkowskiego i rolą czyli ogrodem Klonowskiego, obejmujący rozległości około morga 1 pr. 200. W polu pod Lisiny zwanem, dalsze działy gruntów, a mianowicie przy trakcie Sierpskim od granicy Dylewa.

30. Dział gruntu ciągnący się od gruntów czyli budynków Lisiny zwanych, stykający się z rolą Prusiewicza i Makunieckiego obejmuje około pr. 250.

31. Kawał gruntu ornego, ciągnący się od gruntów osady Lisin przez trakt na północ od gruntów pola poprzedniego, styka się z rolą Makunieckiego i gruntem Szmejchla i obejmuje około mórg 4 pr. 250

32. Dział gruntu ciągnący się jak poprzedni przez trakt Sierpski, stykający się z miedzą Szmeichla i Makunieckiego, obejmuje około morga 1 pr. 200. Idąc z Rypina w pozycji jak poprzednia.

33. Dział gruntu ciągnący się przez trakt Sierpski stykający się z rolą Piotra Trzecińskiego i rolą Abrahama Haskla, obejmuje około mórg 2 pręt. 200. W tejże samej pozycji.

34. Dział gruntu zwany Szeroka Włóka stykający się z rolą Rosenberga a z drugiej Makla, obejmuje około mórg sześć prętów 150.

35. Dział gruntu ciągnący się od traktu Sierpskiego do gruntów rumunku Lisiny, przez parowę; stykający się z rolą Makla i Prusiewicza obejmuje rozległości około mórg 2 pr. 50. W miejscu za parową od strony Dylewa znajdują się działy.

36. Dział gruntu ciągnący się od parowy miasta z gruntem osady Lisina, stykający się z rolą Makla i Gronkowskiego, obejmuje około pr. 250.

37. Dział Gruntu w położeniu jak poprzedni, stykający się z rolą Makla i Gronkowskiego obejmuje około pr. 250.

38 Dział gruntu w położeniu jak poprzedni, ciągnący się od parowy, stykający się z rolą Rosenberga i Gronkowskiego Franciszka obejmuje około pr. 250.

39. Dział gruntu poczynający się od traktu Sierpskiego, ciągnący się od parowy czyli gruntu bud Lisina i stykający się z rolą Prusiewicza i Rosenberga, obejmuje rozległości około mórg 4 pr. 220. Przy trakcie Sierpskim i w bliskości cegielni.

40. Kawałek gruntu stykający się z rolą Mroczyńskiego i Prusiewicza obejmuje około prętów 50. Obok błotka w miejscu przy rowie.

41. Kawały gruntu w przeczach, stykające się z rolą Klonowskiego i Mroczyńskiego obejmują rozległości około pr. 100. Przy drodze do Gniazdka idącej.

42. Kawałek gruntu ciągnący się do rowu, stykający się z rolą Klonowskiego i Pankowskiego, obejmuje około pr. 220. Idąc dróżką do Gniazdka wiodącą.

43. Kawałek gruntu ciągnący się do granicy Kowalk, stykający się z rolą Wasilewskiego i Rosenberga, obejmuje około mórg 2 pr. 150.

44. Dział gruntu ciągnący się przez parowę do strugi czyli granicy Kowalk, stykający się z rolą Trzcińskiego Piotra, a z drugiej strony Franciszka Gronkowskiego obejmuje około morga 1 pręt. 150, a łąki na tym dziale około prętów 150. W miejscu za Parówką.

45. Kawałek gruntu ciągnący się od parowy do strugi czyli granicy Kowalk, stykający się z miedzą Trzcińskiego i Wasilewskiego obejmuje około morga 1 pr. 50. W miejscu przy poprzednich łąkach.

46. Dział gruntu ciągnący się do strugi czyli granicy Kowalk stykający się z miedzą Piotra Trzcińskiego i Rosenberga, obejmuje rozległości około mórg 2 pr. 30, a łąki na tym dziale około morga 1 pr. 2. W miejscu nad strugą.

47. Dział gruntu ciągnący się od dróżki do Gniazdkowa idącej, do granicy czyli strugi, stykający się z rolą Trzcińskiego Piotra i Makla, obejmuje około morga 1 pr. 30, łąki na tym dziale, gdzie jest torf około morga jednego. Idąc dalej rzeczoną dróżką do Gniazdka.

48. Dział gruntu ornego przy tejże dróżce nad górą, stykający się z rolą Klonowskiego i Prusiewicza, obejmuje około morga.

49. Dział gruntu ciągnący się od roli poprzecznej Klonowskiego przez dróżkę do Gniazdka, idąca do strugi czyli granicy Kowalk stykający się z rolą Haskla v. Klonowskiego, obejmuje gruntu ornego około morga 1 prętów 150, a łąki na tym dziale około morga. W miejscu na Wydmuchowie nad łąkami

50. Dział gruntu ornego ciągnący się do łąk, stykający się z rolą Rupińskiego i rolą Ciurzyńskiego obejmuje około prętów 180. W bliskości siedliska czyścicie la nad górą.

51. Dział ciągnący się na południe do gruntu Abrahama Haskla i stykający się z rolą Gronkowskiego i Prusiewicza, obejmuje gruntu ornego około pr. 200. W miejscu przy strudze.

52. Dział gruntu stykający się z rolą Abrahama Haskla i strugą czyli granicą Kowalk obejmuje w gruncie ornym około morga 1 pręt. 50, a łąki na tym dziale około prętów 150. W miejscu zwanem Bielany od granicy Dylewa.

53. Paśniki dla inwentarzy w granicach m. Rypina wspólne dla współwłaścicieli gruntów tegoż miasta obejmują ogólnej przestrzeni około mórg 40 i z przestrzeni tej do zajętej części liczy się tychże paśników około mórg 10 pr. 100.

Nieużytki mianowicie trakt z Rypina do Sierpca i inne drogi pomniejsze przez zajęte grunta przechodzące, obejmują około mórg 3 pr. 80.

Razem więc place i grunta do zajętych nieruchomości należące, obejmują rozległości około mórg 159 pr. 116.

Na zajętych gruntach czyli folwarku na m. Rypinie, inwentarzy, sprzętów gospodarskich zapasów zbożowych i fabryk, oprócz cegielni powyżej opisanej, przez dzierżawcę utrzymywanej nie ma żadnych.

Grunta zajęte i powyżej opisane z domem w którym jest browar, jak niemniej zabudowania do tegoż domu i browaru należące, oraz cegielnię, szopę i stodołę. według kontraktu przed Grzegorzem Eliaszewiczem, Rejentem Okręgu Lipnowskiego na d. 5 (17) Października 1868 r. sporządzonym, Juljan Andre zadzierżawił na lat 3, to jest od d. 12 (24) Czerwca 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. za cenę rocznej dzierżawy po rsr. 200.

Powyżej opisane grunta na m. Rypinie z różnych kawałków i działów składające się, stykają się wewnętrznie, jak wyżej wykazano ościennie zaś jak niemniej całe miasto, graniczą: na wschód z granicą dóbr Dylewa Bogusławskiego, na południe z Kowalkami S-ów Chełmickiego dziedzicznemi, na zachód i północ z gruntami do osad Starorypina należącemi.

Z nieruchomości pod NN. 28, 29, 88, 121, 139, 156 i 174, powyżej opisanych w m. Rypinie położonych, opłacają się podatki skarbowe, z domu Nr. 28 rsr. 59 kop. 22, z domu Nr. 29 rsr. 11 kop. 30, z domu Nr. 88 rsr. 33 kop. $96^1/_2$, z domu Nr. 121 rsr. 10 kop. 82, z domu Nr. 139 rs. 21 kop. 51, z domu Nr. 156 rsr. 13 kop. $41^1/_2$, z domu Nr. 174 gdzie bro-

war rs. 16 kop. $41\frac{1}{2}$, a w ogóle rsr. 166 kop. $64\frac{1}{2}$.

Zajęcie powyższych nieruchomości doręczono w kopiach: Franciszkowi Michelsohn, Burmistrzowi m. Rypina d. 10 (22) Września 1869 r. i Ludwikowi Siniarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Lipnie dnia 11 (23) Września t. r.

Akt zajęcia wniesiono do właściwych akt hypotecznych d. 27 Listopada (9 Grudnia) r. b., a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej dnia dzisiejszego.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych przygotowanych do sprzedaży, w drodze przymuszonego wywłaszczenia, wyżej opisanych nieruchomości odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10 z rana w dniu 24 Lutego (8 Marca) 1870 r.

Płock d. 9 (21) Grudnia 1869 r.
Asesor Kolegjalny, Bielski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 9 (21) Grudnia 1869 r.
Asesor Kolegjalny, Bielski.

Po odbyciu 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych powyższych nieruchomości Trybunał decyzją w dniu dzisiejszym wydaną termin do przygotowawczego przysądzenia tychże nieruchomości oznaczył na d. 16 (28) Maja r. b. godzinę 10 z rana w którym to terminie licytacja odbywać się będzie w 3-ch oddziałach, za które popierający sprzedaż postępuje za oddział I. rsr. 1,500, za oddział II. rs. 1,500, za oddział III. rs. 1,200.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej, a drugi egzemplarz wydany został, Franciszkowi Lebensztejn Patronowi sprzedaż popierającemu.

Płock d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r.
Asesor Kolegjalny, Bielski.

N. D. 3239. Patron Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Podaje do wiadomości, iż wskutek wyroku Trybunału Cywilnego w Kaliszu, z powództwa Karoliny z Levych Schlesinger Ludwika Schlesinger, kupca żony, w asystencji i za upoważnieniem jego działającej, w mieście Wrocławiu państwie Pruskim, wraz z mężem zamieszkałej, przez Jana Prawdzic Gowarzewskiego Patrona Trybunału działającej, przeciwko 1. Samuelowi Sachs w Kaliszu, 2. Emilji z Sachsów Pcierls Alberta Pcierls kupca żonie, w asystencji i za upoważnieniem jego czyniącej, w mieście Frankenstein państwie Pruskiem wraz z mężem, 3. Michałowi Sachs, 4. Zygmuntowi Sachs. 5. Cecylji Sachs pannie, 6. Franciszce Sachs pannie, 7. Salomei Sachs pannie usamowolnionej, i 8. matce jej i kuratorce, Rozalji Sachs po Markusie Sachs pozostałej wdowie. 9. Róży z Sachsów Neümark, żonie Wolfa Neümark w asystencji i za upoważnieniem, tegoż swego męża czyniącej, wraz z mężem w mieście Warszawie, i 10. Zygmuntowi Sachs, w Włocławku mieszkającym, a obrane zamieszkanie w akcie Rejenta Paszkowskiego z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1868/9 r. w Kaliszu u Samuela Sachs mającym, dnia 16 (28) Września 1869 r. zaocznie zapadłego, sprzedaną zostanie w drodze działów nieruchomość po niegdy Konstancji z Sachsów Levy, położoną w mieście Kaliszu, pod Nr. 227 część lit. A. B., przy ulicy Złotej położona przez publiczną licytacją.

Nieruchomość, ta na skutek regulacji spadku, przedpisaną została hypotecznie, po Konstancji z Sachsów Levy, w jednej połowie na Karolinę z Levych Schlesinger, a w drugiej połowie, na a) Różę z Sachsów Neümark, b) Zygmunta Sachs, i e) dzieci po Markusie Sachs pozostałe. 1. Samuela. 2. Michała. 3. Zygmunta. 4. Cecylją. 5. Franciszkę. 6. Salomeję i 7. Emilję Pcierls rodzeństwo Sachs. Biegli wyrokiem mianowani, otaksowali nieruchomość tę na rsr. 1,328 kop. 75 która to taksa przez wyrok Trybunału zatwierdzoną została.

Położenie jej jest odtyłu, a przejście od ulicy, zaś główny dom jest murowany o parterze i dwóch piętrach, z podwórzem i różnemi komórkami drewnianemi. Sprzedaż odbywać się będzie przed Franciszkiem Sulimierskim delegowanym Sędzią Trybunały Cywilnego w sali audjencjonalnej, tegoż Trybunału w Kaliszu.

Termin do tymczasowego przysądzenia przy pierwszej publikacji warunków tenże Sędzia dolegowady oznaczył na dzień 2 (14) Czerwca 1870 r. godzinę 3 z południa. Warunki mogą być przejrzane w biórze Pisarza Trybunału, lub u Patrona, sprzedaż popierającego.

Kalisz d. 18 (30) Kwietnia 1870 r.
Jan Prawdzic Gowarzewski.

N. D. 3213. Pisarz Trybunału Cywilnego w Łomży.

Stosownie do art. 682 K. P. S., podaje do wiadomości: że na żądanie Marjanny z Krajewskich Niesytkowej wdowy i Benedykta Wyszyńskiego emeryta, w m. Gubernjalnem Łomży zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Maksymiljana Sankowskiego Patrona, w m. Łomży zamieszkałego, jako ustanowionego Obrońcy, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 1,595 z procentem i kosztów ekzekucyjnych, przypadających od Abrama Łempickiego i Arona Lewantyny, właścicieli nieruchomości miejskiej w m. Gubernialnem Łomży zamieszkałych, aktem Komornika przy Trybunale tutejszy, Wiktora Bielickiego, w d. 27 Stycznia (8 Lutego) rozpoczętym, a w kontynuacji w d. 9 (21) Lutego 1870 roku ukończonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajętą została nieruchomość miejska w mieście Powiatowem i Gubernialnem Łomży, przy ulicy Długiej i Krótkiej pod Nr. 240 policyjnym położona, a Nr. hypotecznym 159 oznaczona, w posiadaniu samych egzekwowanych dłużników, oraz lokatorów: Zelmana Wiadro, Lejby Markusa, Moszka Papirowicza, Mikołaja von Nadelsztedt, Borucha Ławskiego, Lejby Puchalskiego, wdowy Mendłowej, Icka Rudzińskiego i Lejby Słodowicza zostającego.

Nieruchomość ta składa się: 1. Z placu przy ulicy Długiej i Krótkiej; 2. Z domu murowanego piętrowego, dachówką pokrytego, z piwnicami i mieszkaniami na poddaszu; 3. Z dwóch oficyn murowanych dachówką krytych, przytykających do głównego piętrowego domu; 4. Z czterech chlewków murowanych; 5. Z dwóch kłoak w oficynie zbudowanych i 6. kojca z dyli sosnowych.

Nieruchomość powyższa czyni dochodu czystego około rs. 560 k. 60 i pół rocznie.

Podatków do kasy ekonomicznej m. Łomży, płaci się rocznie rs. 47 k. 39 i poł.

Kopje aktu zajęcia powyższej nieruchomości doręczone zostały:

1. Dłużnikom: Aronowi Lewantynie i Abramowi Łempickiemu.
2. Dozorcy Zelmanowi Wiadro.
3. Prezydentowi miasta Łomży Szczawińskiemu.
4. Pisarzowi Sądu Pokoju w Łomży Heliodorowi Pinko.
5. Naczelnikowi Powiatu Łomżyńskiego Lindenbaumowi.

Akta zajęcia powyższej nieruchomości zarejestrowane zostały w księdze hypotecznej tejże nieruchomości w d. 19 (31) Marca, a w Kancelarji Trybunału w Łomży w d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 r.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audjencji Trybunału w Łomży, w dniu 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyryguje Patron przy Trybunale tutejszym Maksymiljan Sankowski w Łomży zamieszkały, u którego jako też w biurze Pisarza Trybunału, bliższą wiadomość o warunkach sprzedaży powziąść można.

Łomża, d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1870 r.
Pepłowski.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. *3177. Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Симъ вызываетъ Кароля Чайковскаго работника, прежде въ мѣстечкѣ Добржинь на р. Вислѣ проживавшаго, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, дабы въ теченіе 30 дней со дня настоящаго вызова явился въ здѣшній Судъ для выслушанія приговора по его дѣлу послѣдовавшаго, въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

г. Плоцкъ, 10 (22) Апрѣля 1870 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Zapozywa Karola Czajkowskiego wyrobnika, poprzednio w mieście Dobrzyniu nad Wisłą zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, iżby w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu licząc, stowił się w Sądzie tutejszym do wysłubhania wzroku w sprawie jego zapadłego, w przeciwnym bowiem razie postąpionem z nim będzie podług prawa.

Płock d. 10 (22) Kwietnia 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 3176. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдльцѣ.*

Вызываетъ симъ Валентія Войнаровскаго постояннаго жителя деревни Задыбя, гмины Клочевъ, Гарволинскаго уѣзда, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, къ явкѣ въ здѣшній Исправительный Судъ въ теченіи 30 дней со дня объявленія настоящаго вызова для оправданія по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ съ нимъ по закону.

Г. Сѣдлецъ, 18 (30) Апрѣля 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Александровичъ.

* * *

Wzywa niniejszem Wojnarowskiego, stałego mieszkańca wsi Zadybia, gminy Kłoszew, Powiatu Garwolińskiego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia niniejszego zapozwu, do Sądu Poprawczego tutejszego przybył, dla złożenia tłomaczenia, w własnej sprawie, wrazie bowiem przepiwnym, ulegnie skutkom prawa.

Siedlce d. 18 (30) Kwietnia 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. 3172. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ Антона Штреймикеля, постояннаго жителя деревни Новинка, гмины Кальварія, уѣзда Кальварійскаго, Губерніи Сувалкской, нынѣ неизвѣстнаго изъ мѣста своего пребыванія, дабы для ниже писаннаго числа въ продолженіи 30 дней заявилъ свою личность въ здѣшнемъ Судѣ по собственному своему дѣлу, ибо въ противномъ сзучаѣ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Г. Кальварія, 11 (23) Апрѣля 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

N. D. *3145. Красноставскій Мировой Судъ.*

Симъ вызываетъ Матыльду Гавловскую, прежде въ дер. Гардзеницахъ проживающую, а въ настоящее время по мѣсту пребыванія неизвѣстную, дабы въ продолженіи 30 дней со дня припечатанія настоящаго вызова, явилась въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ же случаѣ, будетъ поступлено по закону.

Г. Красноставъ, 13 (25) Апрѣля 1870 г.
Подсудкокъ, Сржедницкій.

* * *

Zapozywa Matyldę Gawłowską poprzednio w Gardzienicach zamieszkałą, a obecnie z pobytu niewiedomą, iżby się w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu, licząc, stawiła się, iw Sądzie tutejszym, w interesie własnym, naczej postąpionem będzie podług prawa.

Krasnostaw d. 13 (25) Kwietnia 1870 r.
Podsędek, Srzednicki.

N. D. 3215. *Судъ Простой Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Симъ приглашаетъ Бобржыцкую Магдалену, чернорабочую, замужную, лѣтъ 48 имѣющую, вѣроисповѣданія Римско-Католическаго, урожденную въ деревни Купискъ, Августовскомъ Уѣздѣ, Сувалкской Губерніи съ Ивана и Вероники, прежде проживающую подъ № 1130 въ Варшавѣ, теперъ по мѣсту жительства неизвѣстную, явиться въ здѣшній Судъ въ теченіи 30 дней, считая со дня настоящаго объявленія въ противномъ случаѣ будетъ поступлено съ нею по закону.

Г. Варшава, 15 (27) Апрѣля 1870 г.
Подсудокъ, Малишевскій.

N. D. 3174. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Призываетъ симъ Хиршу Хайма Дымонта жителя деревни Алѣксота, Маріямпольскаго уѣзда, нынѣ неизвѣстнаго гдѣ находящагося къ явкѣ въ здѣшній Судъ въ теченіи 30 дней для выслушанія состоявшагося объ нимъ приговора.

г. Кальварія, дня 16 (28) Апрѣля 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Zapozywa Hirszę Chaima Dymonta, mieszkańca wsi Aleksota, Powiatu Marjampolskiego, obecnie niewiadomego z pobytu do stawności przed Sądem tutejszym w przeciągu 30 dni celem wysluchania zapadłym w dniu wyroku.

Kalwarja dnia 16 (28) Kwietnia 1870 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, de Johne.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. *3173. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти принять мѣры въ задержаніи бѣжавшаго отъ наказанія изъ детенціоннаго ареста города Сереѣ, цигана Андрея Козловскаго а въ случаѣ поимки его приставить въ здѣшній Судъ. Примѣты: 45 лѣтъ, ростъ средній, волосы черные, глаза карые, лице продолговатое сѣдое, носъ толстый, ротъ обыкновенный подбородокъ круглой.

г. Кальварія, дня 16 (28) Апрѣля 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ де Іоне.

* * *

Wzywa władze wojenne i cywilne o przedsięwzięcie środków celem ujęcia zbiegłego wrzd wymiarem kary, z aresztu detencyjnego w Sejnach cygana Andrzeja Kozłowskiego a w razie zatrzymania go Sądowi tutejszemu odstapić zechciały. Rysopis lat 45, wzrost średni, włosy czarne, oczy bure, twarz pociągła śniada nos pękaty, usta zwyczajne podbródek okrągły.

Kalwarja d. 16 (28) Kwietnia 1870 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, de Johne.

N. D. *3175. Судъ Исправительной Полиціи въ Р. Сѣдльцѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти наблюдающія за порядкомъ и безопасностію тщательно слѣдить Францишки Клепку, постоянную жительницу деревни, гмины Павловице, Гарволинскаго уѣзда нынѣ неизвѣстную по мѣсту пребыванія избѣгающую наказанія; и въ случаѣ поимки доставить въ здѣшнія или ближайшій Судъ.

Примѣты ея: лѣтъ 23, ростъ малый, глаза голубые, волосы русые, лице круглое, носъ и ротъ умѣренные, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Г. Сѣдлецъ, 31 Марта (12 Апрѣля) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Александровичъ.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, nad bezpieczeństwem i porządkiem czuwające, aby na Franciszkę Klepkę, stałą mieszkankę wsi i gminy Pawłowice Powiatu Garwolińskiego, obecnie z pobytu niewiadomą, ukrywającą się przed wymiarem kary, baczną uwagę zwracały i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawiły.

Rysopis jej następujący: lat 23, wzrostu małego, oczu niebieskich włosów blond, twarzy okrągłej, nosa i ust miernych, znaków szczególnych żadnych.

Siedlce d. 31 Marca (12 Kwietnia) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. 3223. *Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ-Куявскомъ.*

Благоволить всѣ военныя и гражданскія власти за порядкомъ и безопасностію въ краѣ наблюдающіе на Моська Ляйба Пюро, жителя города Коваль. Влоцлавскаго уѣзда, нынѣ неизвѣстнаго съ мѣста проживанія обращать особенное вниманіе, и въ случаѣ задержанія его въ здѣшній или ближайшій Судъ доставить.

Примѣты его слѣдующіе: Лѣтъ 21, ростъ и носъ умѣренные, волосы темно-русые, глаза голубые, лицо круглое, особенныхъ примѣтовъ у него нѣтъ.

Брестъ, Апрѣля 18 (30) дня 1870 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, Тринишевскій.

OSTRZEŻENIA.
ПРЕДОСТЕРЕЖЕНІЯ.

N. D. 3237.

Podpisany Patron, działający w imieniu i na rzecz Karoliny z Wądołowskich wdowy Skłodowskiej w mieście Łomży zamieszkały, podaje do wiadomości, iż kaucja w sumie rs. 450 za Wawrzyńcem Wądołowskim, jako Pisarzem Aktowym b. Powiatu Biebrzańskiego, na dobrach ziemskich Popowo Pruskie Stany lit. E., w dziale IV pod Nr. 3 wykazu hypotecznego zapisana, i tylko część H. tych dóbr obciążająca, po upływie 3 miesięcy z Hypoteki wykreśloną zostanie, jeżeli nikt do osoby tegoż Wawrzyńca Wądołowskiego z tytułu jego urzędowania żadnej nie poda pretensji, i przeciwko wykreśleniu nie założy opozycji.

Ostrzega się przy tem interesantów, że opozycja przeciw uwolnieniu od kaucji i wykreśleniu onej z hypoteki wniesioną być może jedynie na mocy wyroku pretensje na pomienionym Wądołowskim zasądzającego, lub też na zasadzie pozwu o pretensje takowe wydanego, co koniecznie w ciągu trzech miesięcznym, a najpóźniej przed wydaniem wyroku ostatecznego, uwolnienie od kaucji i wykreślenie onej nakazującego, nastąpić powinno.

Łomża d. 5 (17) Stycznia 1870 r.
Maksymiljan Sankowski, Patron.

N. D. 3236.

Podpisany Patron, działający w imieniu i na rzecz Juljana Dąbrowskiego, właściciela dóbr Drogoszewa, w mieście Łomży zamieszkały, podaje do wiadomości: iż kaucja w sumie złp. 6,000 czyli rs. 900, za Janem Dąbrowskim, jako Komornikiem b. Powiatu Biebrzańskiego na dobrach ziemskich Drogoszewo z Okręgu Ostrołęckiego, w dziale IV pod Nr. 2 wykazu hypotecznego zapisana, po upływie 3 miesięcy z hypoteki wykreśloną zostanie, jeżeli nikt do osoby tegoż Jana Dąbrowskiego, z tytułu jego urzędowania żadnej nie poda pretensji, i przeciwko wykreśleniu nie założy opozycji.

Ostrzega się przytem interesentów, że opozycja przeciw uwolnieniu od kaucji i wykreśleniu onej z hypoteki, wniesioną być może jedynie na mocy wyroku pretensje na pomienionym Janie Dąbrowskim zasądzającego, lub też na zasadzie pozwu o pretensje takowe wydanego, co koniecznie w ciągu trzechmiesięcznym, a najpóźniej przed wydaniem wyroku ostatecznego, uwolnienie od kaucji i wykreślenie onej nakazującego, nastąpić powinno.

Łomża d. 5 (17) Stycznia 1870 r.
Maksymiljan Sankowski, Patron.